Taxa poştală plătită în numerar conform ordinului Direcţiei Generale P. T. T. Nr. 24551/1939, Reg. com. 5368/1932, Reg. Publi caţiilor Trib. Ilfov Nr. 142/1928.
Proprietar: Dr. ILIE RĂDULESCU

4 PAGINI 5 LEI

Porunca Vremii

ANUL XIII No. 2697 — Vineri 12 Ianuarie 1944

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

PREŢUL ABONAMENTELOR: Sate 1.000 | Instituţii 5.000 | Oraşe 2.000 | Străinătate 6.000

Conturi C. E. C.: Abonaţi 1234 | Depozitari 10485

TELEFOANE: Redacţia şi Ad-tia | Direcţia | Tipografia

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti I, Str. Brezoianu 38

„Să pregătim scumpei noastre Românii, locul pe care-l merită sub soare şi dreptul pe care-l are in lume".—

MAREŞAL ANTONESCU

Paradisul promis...

Sălbătecia bombardamentelor aeriene anglo-americane şi brutalul regim de ocupaţie instaurat de aliaţi în Italia de sud dezvăluie, indeajuns de limpede, intenţiile Marei Britanii şi ale Statelor-Unite faţă de Europa. Nici o iluzie nu ne este îngăduită. Oricât ura iudaică ar fi factorul principal al atâtării „lumii noui" împotriva civilizaţiei continentului, setea de distrugere a bombardierele aliate nu s'ar năpusti aşa de furioasă asupra oraşelor europene, dacă anglo-americanii ne-ar detesta mai puţin decât jidanii.

Devastarea aşezărilor urbane germane, pustiirea, cu predilecţie, a cartierelor muncitoreşti, asasinarea în massă a femeilor şi copiilor din Reich, condamnă în mod inapelabil războiul anglo-saxonilor. Dar, s'ar putea spune că pasiunile dezlănţuite ale acestei încăerări fără precedent de violenţă, nu mai pot ţine seama de alegerea mijloacelor. Inamicul principal al anglo-americanilor, Germania, trebuie doborît cu orice preţ şi cât mai neîntârziat. In consecinţă, mai puţin norocoşi pe fronturi, aliaţii se răzbună pe populaţia civilă germană, dela a cărei exasperare şi demoralizare aşteaptă o sentinţă victorioasă a luptei lor. Cum trebuie să ne explicăm, totuşi, ofensiva bombardierelor anglo-americane împotriva Franţei? Până mai-zilele trecute atacurile aeriene aliate au făcut în Franţa un milion de victime, socotind morţii, răniţii şi oamenii rămaşi fără adăpost, pe urma bravelor asalturi ale „Liberatoarelor" americane. Şi alaltăeri, Parisul a fost din nou supus unei lavine de bombe explosive şi incendiare aliate, alte mii de victime adăogându-se tristului bilanţ al răniţilor Franţei. Ori, naţiunea franceză nu este nici tovarăşa Germaniei, nici satelita ei.

Din contră, tragedia impusă, Franţei de trădarea Angliei, nu este nici azi încheiată. Cum altfel atunci, decât cu ura anglo-americană împotriva Europei, putem să ne explicăm noui le şi laşele loviturî date Franţei?

In faţa elocvenţei faptelor, a morţii semănată pretutindeni în Europa şi a batjocoritoarei servituţi impusă Italiei lui Badoglio, ce valoare se mai poate acorda umanitarelor idei şi generoaselor principii libertare pe care le bălbăe anglo-americanii? Cine se mai îndoieşte că raiul promis de aliaţi Europei nu va fi decât un abator al tiraniei sovietice, ori o junglă a sclaviei judeo-britanice, plutocratice?

Dar, iată că unele mărturisiri americane se însărcinează să risipească şi ultimele chimere ale naivilor paradisului trinităţii Roosevelt-Churchill-Stalin. Două telegrame „Rador", una din Stockholm, alta din Amsterdam, pun capăt ultimelor echivocuri, cu privire la soarta Europei, în cazul prăbuşirii Germaniei şi al unei victorii a aliaţilor.

„Toate ziarele şi periodicele americane, apărute de Anul Nou — citim într'una din aceste telegrame — se ocupă în lungi articole de viitorul Europei. Din toate articolele se desprinde speranţa că Germania se va prăbuşi în anul 1944. Se prevede, în această eventualitate, vremuri îngrozitoare pentru Europa, cu revoluţii, războaie civile, foamete şi d trugere. Populaţiile europ vor fi cuprinse de panic tunci când vor fi di marile oraşe ca Parisul ille-ul; în Germani în Balcani se vor d ţui groaznice războaie , de pe urma cărora v ca de suferit, după pă ziarelor americane. celelalte ţări din Europ ucrătorii de pe contin or suferi de foamete ş or orienta tot mai mu re stânga". Consecinţa or cataclisme? O ar ară tot

rele americane: „Ţările eliberate vor primi fără tragere de inimă ajutorul şi ordinele aliaţilor. Şi atât în Europa cât şi în America de sud va creşte dusmănia îr contra Angliei şi Statelor-Unite.

Să lăsăm comentariile noastre mai la urmă şi să vedem ce cuprinde a doua telegramă. Ascultaţi: „Examinând intenţiile de după război ale aliaţilor, senatorul nord-american E. Johnson scrie în „Rocky Mountain" că marile puteri vor împărţi lumea între aliaţi şi în sfere de influenţă. Statele Unite speră în taină să desvolte un imperialism comercial „de proporţii uriaşe". Uniunea Sovietelor va domina Statele Baltice, statele nordice din Balcani, Polonia, fosta Cehoslovacie, Germania şi Franţa, în vreme ce Anglia va domina Norvegia, Olanda şi Belgia, inclusiv coloniile acestora—ca Africa—şi statele mediteraniene: Spania, Italia şi Grecia.

Spre a se evidenţia mai mult dezorientarea americană, lipsa oricărei concepţii serioase cu privire la organizarea lumii viitoare, senatorul cu pricina continuă astfel: „Marei Britanii îi va revenî misiunea unică de a lupta împotriva comunismului, până la moarte, în interiorul zonei sale de influenţă şi în acelaş timp de a colabora strâns cu Stalin. In vreme ce Japoniei i se vor lăsa numai insulele dela începput, China va fi încurajată şi în acelaş timp se va aştepta din partea ei să facă aliaţilor preţioase concesiuni comerciale. Anglia, Uniunea Sovietelor şi Statele Unite vor exercita în Orient un fel de suzeranitate colectivă".

Dacă nimeni nu poate să înţeleagă „cum va lupta Anglia până la moarte împotriva comunismului" şi, totuşi, „va colabora foarte strâns cu Uniunea Sovietelor", nu mai există însă acum nici o nedumerire asupra soartei Europei, în ipoteza unei victorii aliate. Pe deoparte, americanii se îngrozesc de tragedia continentului, de anarhia, de foametea şi de războaiele civile ce ne-ar pustii, pe urma unei înfrângeri a Germaniei. Pe de alta, recunosc că Europa a fost trădată şi părăsită dominaţiei sovietice, ce se va întinde până în Franţa, Anglia rezervându-şi stăpânirea numai în Belgia, Olanda şi Norvegia—ca astfel să poată apăra insulele metropolitane britanice—şi în ţările din bazinul Mediteranei, care ar trebui să-i acopere drumul spre Indii.

Am întreba: ce mai rămâne, în aceste condiţii, din toate promisiunile pe care anglo-americanii le-au făcut europenilor, la ce—dacă nu la cea mai ignobilă înşelătorie — se reduc declaraţiile cu care Anglia şi Statele Unite au garantat continentului libertatea? Americanii mărturisesc acum singuri nu numai că această libertate nu va fi dată Europei, dar că nici nu vor putea asigura o ordine cât de relativă pe continent. Din moment ce ajung să ne plângă de milă, să se îngrozească de nenorocirile în care ne vom prăbuşi, de vreme ce recunosc neputinţa lor de a face faţă anarhiei care va destrăma popoarele europene, prin ce excese de tristă ironie sau de criminală inconştientă se mai pot găsi proşti sau nebuni, în stare să vorbească de un paradis european, înălţat pe o victorie a aliaţilor?

Soarta Europei, dacă nu ţirue apărarea germană şi nu intervine prompt solidaritatea continentului? Este înfiorător de limpede: dispărem toţi sub tirania bolşevismului şi a complicilor lui plutocraţi, pierim cu toţii sub cuţitul călăului omenirii creştine, care este iudaismul internaţional. Criminalii încep să se spovedească. Şi n'am putea afirma că ei sunt mai vinovaţi decât proprille lor victime, care refuză încă să înţeleagă cumplita tragedie a paradisului promis...

Dr. ILIE RADULESCU

Compoziţie de pictorul T. Romanaţi

BOTEZUL DOMNULUI

POCĂIŢI-VĂ!

Iordanul, Beth-Abara, Beth-Ania şi Pustiul Iudeii, până departe spre Marea Moartă forfotesc de lume. Neamuri de dincolo şi dincoace de Iordan, dinspre Ierihon, din Ierusalim vin pâlcuri-pâlcuri cântând psalmi de pocăinţă, vin cu dorul în suflet după mai bine, vin să se boteze cu botezul pocăinţei, postesc şi ascultă graiul celui ce strigă cu glas de tunet pe malurile Iordanului. Ce era?

S'a arătat un om ciudat slab, îmbrăcat în haină de camilă, încins cu curea şi care se hrăneşte cu ierburi, cu miere sălbatică şi cu lăcuste. Faţa lui e aspră, transfigurată, ochii senini şi sufletul curat ca roua dimineţii. Este Ioan care chiamă lumea la pocăinţă şi la fapte bune, este Ioan care înfruntă pe Saduchei, pe cărturari şi Farisei, care-l înfruntă pe Irod, este Ioan care vesteşte Impărăţia lui Dumnezeu. Impărăţia Mesianică, este Ioan care botează cu apă din Iordan, care săvârşeşte botezul pocăinţei, netezind calea Celui ce va veni.

„Pocăiţi-vă, că s'a apropiat Impărăţia lui Dumnezeu! Eu vă botez cu apă, iar cel ce vine după mine vă va boteza cu Duh Sfânt şi cu foc, şi celui ce vine după mine nu sunt vrednic să-i desleg cureaua încălţămintelor lui. Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii".

Lumea veacului aştepta pe Mesia cel proorocit, pe Mântuitorul. Roma şi Ierusalimul erau putrede de păcate. Pierise libertatea, pierise omenia; desfrâul, ura, înşelătoria, nedreptatea ajunseseră la culme, cel slab cădea victimă celui tare, anarhia se'ntindea peste tot şi lumea, mai ales cea slabă îşi pierduse nădejdea, se frământa ca apa'n vad după lumină, după o rază de lumină după mântuire.

Pocăiţi-vă, răsună glasul celui ce strigă'n pustie, că s'a apropiat Impărăţia lui Dumnezeu.

In ţara unde erau numai răscoale, numai omoruri, unde Satana îşi întemeiase impărăţia urii, Romanii pierduseră frânele prin procuratori slabi, dedaţi desfrâului şi intrigilor ca: Marcus Ambivius, Companius, Annius Rufus şi Valerius Gratus. Nici o ascultare, nici o supunere, fierbere ca'n prag de mari revoluţii, ca'n prag de mari prefaceri.

Este trimis pentru a potoli furtuna, Pontius Pilatus, un om aspru şi rău. Cu venirea lui tulburările cresc mai mult, lumea deznădăjduită la calea spre Iordan vede s'a arătat omul tuturor nădejdilor ei.

Se apropie clipa când cerurile se deschid şi când glasul lui Dumnezeu se aude printre stele până la marginile lumii: „Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit, pe acesta să-l ascultaţi".

In mulţimea nesfârşită, Ioan vede Omul Nu-l văzuse niciodată, într'o cât douăzeci de ani trăise numai în pustie. In post şi rugăciune.

Fiinţe lui se cutremură acum ca şi atunci când s'a cutremurat Zaharia şi Elisabeta la vestirea Arhanghelului Gavril. O rază de lumină, frumoasă ca raza soarelui de Primăvară, ce se scoboară din cer, văzu pe capul Omului ce se apropia Ioan înmărmurit se retrase, dar Omul ceru să fie botezat.

„Cum? Eu care trebue să fiu botezat de Tine şi Tu vii la mine?"

„Lasă, acum, că aşa trebue să plinim toată dreptatea", răspunse blând Fiul Omului. Şi Ioan l-a botezat şi cerurile s'au deschis şi Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apelor... Cerul creştin, cerul mesianic, Impărăţia lui Dumnezeu se întemeiază pe malurile Iordanului şi deacum Domnul pleacă prin mulţime spre Pustia Iudeii, ca acolo, în post şi rugăciune să se pregătească şi să-şi întărească fiinţa lui de om, pentruca după patruzeci de zile să înceapă vestirea dumnezeeştei Sale Invăţături.

Atunci... ură, desfrâu, nedreptate, necredinţă, zavişte războaie, deznădejde, puternicii necotiau legile divine, morala peste tot anarhie, răpiri, pângăriri de altare, omul pe marginea prăpastiei săpată de Satana prin dezbinare, prin lăcomie, prin ură...

Azi... ură, nedreptate, necredinţă, altare arse, preoţi spânzuraţi, omoraţi, deznădejde, războaie, apocalyps...

Lacrimi, sânge, decădere morală, desfrâu, lăcomie, sete după plăceri, după mărire, anarhie, dezechilibru, superstiţii, secte, întunerec... şi prăpastia se cască din zi în zi... Omul bâjbâie prin întunerec, iar Satana loveşte cu ciocanul lui greu în creştetul omenirii! Şi cerurile se deschid şi apele se sfinţesc şi pământul se cutremură de bubuitul tunului, iar din slăvi se aude glasul Domnului...

„Acesta este Fiul meu cel iubit, întrucare am binevoit, pe acesta să-l ascultaţi"... iar glasul lui Ioan strigă de se aude până la margine de lume... „Pui de năpârci, cine va'nvăţat să fugiţi de mânia ce va să vie? Pocăiţi-vă, că s'a apropiat Impărăţia lui Dumnezeu"... Şi glasul Domnului răsună peste ape, peste lume, de două mii de ani: „Iată, stau la uşe şi bat... Eu am venit ca lumea viaţă să aibă şi mai mult să aibă... Pace vouă, pacea mea dau vouă... iubiţi-vă unii pe alţii, nu cum iubeşte lumea şi cum v'am iubit eu pe voi... Şi Satana scrâşneşte din dinţi şi loveşte şi curge sânge şi lacrimi curg multe... şi apele se sfinţesc azi şi omul veacului douăzeci nu se sfinţeşte cu botezul dragostei, cu botezul pocăinţei!...

Pr. D. ILIESCU-PALANCA

Pregătirile germane pentru întâmpinarea invaziei aliate

Buenos Aires, 5 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „D. N. B." transmite:

Corespondentul din New York al ziarului „Razon" face observaţiunea că presa şi propaganda prin radio voesc să răspândească impresia că într'un viitor foarte apropiat se va face o acţiune de debarcare pe continentul european. După cum scrie acest corespondent, aceasta este o acţiune de pură derutare, căci în prealabil ar fi trebuit să se termine întâi planurile şi să se concentreze apoi efectivele de trupe. In afară de aceasta, în vederea unei debarcări, ar fi trebuit ca ofiţeri superiori să sosească în Anglia. Mai trebue să se facă constatarea că de 100 de ani încoace, iarna, timpul frumos nu a durat mult de patru zile în Canalul Mânecii, iar că operaţiunile de debarcare pe furtună şi ceaţă ar reprezenta o acţiune din cele mai periculoase.

Punerea în funcţiune eventuală a armei secrete germane ar putea să stingherească în mod considerabil planurile aliaţilor. Apoi, toată lumea ştie că, de trei ani de zile, Germania lucrează fără răgaz la fortificarea coastelor, iar ca trupe ei ar dispune, după cât se pare, de un număr de mai mult de 300 de divizii, în general bine instruite şi experimentate. Armamentul acestor divizii ar fi foarte bun, iar moralul trupelor excelent. Orice ar spune propaganda inamică, adversarul trebue, înainte de a încerca o aventură de invazie, să se gândească la toate acestea.

CONSILIU DE RAZBOI LA LONDRA ?

Lisabona, 5 (ESS).—„Daily Mail" a anunţat eri că va avea loc probabil în curând la Londra un consiliu de războiu, care se va ocupa de invaziune.

Conducători ai celui de al doilea front, cum sunt mareşalul aerului Sir Stafford Leigh Mallory, generalul Bernard Montgomery şi alţii, vor fi de faţă. Aceşti conducători se găsesc încă de pe acum în Marea Britanie.

Realegerea d-lui Roosevelt ar provoca războiul civil

Lisabona, 5 (ESS). — „Cea mai mare primejdie pentru aliaţi în anul care a început se află înapoia frontului. Ea este alegerea preşedinţială din Statele - Unite", scrie „Dily Mail". Dacă Roosevelt va fi totuşi reales, atunci ruptura dintre puterea legislativă şi executivă va lua forme şi mai acute şi se va duce înăuntrul Statelor-Unite un „brutal război civil politic".

Rusia sovietică nu va putea colabora niciodată cu o Americă de după războiu, care va fi controlată, cu ajutorul partidului republican, de 31 de grupuri mari financiare, care stăpânesc mai mult de 80% din întreaga industrie grea.

Trăiască Mareşalul Antonescu!

„Fost-a om trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioan", ca să salveze Neamul Românesc — în momentele cele mai critice ale existenţei sale istorice — dela pieirea ce ne-o pregăteau forţele oculte ale iudeo-masoneriei.

Mareşalul Conducător a adus Naţiei două mari onoruri:

— După distrugerea bolşevismului din Ungaria în 1919, când Domnia Sa era Colonel, Şeful Biroului de Operaţii al Marelui Cartier General,—a salvat Europa Centrală dela anarhie şi disoluţie, făcându-ne să revendicăm onoarea în faţa istoriei, de a fi primul popor din lume care a combătut cu armele, comunismul.

— Când Fuehrerul Hitler l-a încredinţat comanda a două armate germane, a adus neamului nostru cea mai mare onoare cunoscută nu numai în istoria noastră naţională, ci în istoria universală;

Comandantul de căpetenie al oastei noastre are sub comanda sa două armate străine, şi încă de valoarea celor germane.

Trăiască Mareşalului nostru, Salvatorul şi Conducătorul Românieî, încă mulţi ani, ca să rezolve toate problemele de existenţă ale Neamului Românesc şi să-l ajute Christos-Dumnezeu să pregătească-că scumpei noastre Românii, locul pe care-l merită sub soare şi dreptul pe care-l are în lume.

MAREŞALUL

MIHAIL PRAJESCU

Taine spirituale

In învolburarea generală de astăzi a popoarelor ies la iveală din ce în ce mai mult preceptele cele mari şi drept-călăuzitoare ale învăţăturilor şi obiceiurile creştine.

De mult, din vremurile biblice ale unui sihastru, care locuia pe malurile limpezi ai Iordanului, domneşte în omenirea creştină taina botezului, ce hotăreşte drumul pe care trebue să meargă milioane şi milioane de suflete.

Cultura cea adevărată a început deci cu un porumbiel şi cu eliberarea atât de greu a spiritului de materie.

Fără a cădea în preocupări exagerate de natură mistică, e necesar totuşi să arătăm, cel puţin în popasul festiv al sărbătorilor, că ideea de divinitate alungată de mai toate revoluţiile mari ale omenirii a reuşit totuşi, să stăpânească şi să conducă, în toate vremurile şi pretutindeni.

Revoluţia franceză exalta în pieţele publice pe zeiţa Raţiunii. Revoluţia uvrieră de 1848 s'a luat şi ea de piept cu religia, fără să poată obţine vreun rezultat şi însfârşit bolşevismul a crezut că încercând să raţionalizeze economia va putea să suprime religia şi misterul. Natura n'a putut fi însă constrânsă niciodată de ambiţiile trecătoare ale oamenilor.

Când Tolstoi ajunsese să nege civilizaţia şi să găsească secretul fericirii în simplitate se înşela poate şi el.

Sufletul omenesc ursit să nu pătrundă niciodată toate tainele lumii se va izbi deapururi, măcar de un mister. Acela care ne sfâşie pe toţi, în anumite ceasuri de răscruce, sau de singurătate. Şi scăparea nu vine niciodată pe aripile tehnicei şi ale invăţăturii laice. Maşina oricât de perfecţionată ar fi ea, nu poate să aline şi nici să mângâie. Maşina a cărei viaţă porneşte din iscusinţa minţii, nu poate da din oţelurile ei nici remedii morale, nici principii şi nici dogme de temelie pentru oameni.

Peste toată frământarea continuă a popoarelor a revăşit să triumfe, cu toată ri goarea ei „de două ori mii de nară, legiuirea nepieritoare canoanelor şi a bisericii.

Ceeace caracterizează poate şi încrâncenarea de astăzi este — pe lângă alte cauze destul de întemeiate şi ele — preocuparea de a se îndepărta un flafel sufletesc de cea mai oribilă concepţi pentru înţelegerea vieţii.

Lupta aceasta dintre ade văr şi minciună se va termina cu siguranţă, aşa cum trebue să se termine şi din e se vor trage alte noui învăţăminte pentru secole şi pentru milenii.

Fără pasiune şi fără lupt pentru adevăr o străluci oricât de veche se frânge se distruge pe nesimţite. Fier berea actualităţii cu tot sgo motul şi cu toate capriciile e robeşte toate atenţiile. Clo cotul ameţitor al evenimen telor vuieşte pretutinden

Problemele colective can cer deslegare de atâta vre me, vor fi soluţionate cu si guranţă, numai acolo und ele au fost privite şi legat de posibil, de dreptate şi d taina cea mare a credinţe

Vor învinge cu siguranţ numai aceia ce n'au săpa groapa de abis între trecut prezent şi se vor arăta nu mai lor, umbrele biruinţelo şi aşezările adevărate.

ŞT. ANGHELESCU

Atac terorist asupra oraşului Kiel

Berlin, 5 (Rador). — In ziua de 4 Ianuarie la amiază, formaţiuni de bombardiere americane au dat un atac de teroare împotriva oraşului Kiel. Atacul a fost efectuat dela o înălţime între 7.000—9.000 m. pe timp noros. Prin numeroase bombe incendiare şi cu fosfor au fost lovite mai ales cartierele de locuinţe, precum şi cartierul universitar. Deasemeni şi castelul oraşului a suferit grave avarii din cauza bombelor incendiare.

Artileria antiaeriană pre- şi formaţiunile de avioane de vânătoare germane, care au intrat imedia în acţiune, au doborît, dup ştirile sosite până acum, 1 bombardiere cu câte patru motoare americane. Se poate aştepta ca această cifră să mai sporească încă.

In cursul unor lupte aeriene foarte violente, atât la sosirea cât şi la plecarea formaţiunilor inamice, avioanele de vânătoare germane au doborît un număr de avioane de vânătoare inamice, care însoţeau avioanele de bombardament.

Gând și suflet

Egalitate de drepturi în muncă

Una dintre problemele cele mai acute ce se pun azi lumii, este egalitatea de drepturi în muncă. Dacă înainte de războiul din 1916—1918, mișcarea feministă, pentru emanciparea femeii, producea Haritate, prin pretenția absurdă de a obține femeii drepturi egale cu ale bărbatului, astăzi când toate țările au făcut apel la munca femeii, problema egalității de drepturi în muncă dobândește, prin actualitatea ei, o importanță covârșitoare, pentru existența și viitorul ei.

Războiul de acum douăzeci și cinci de ani, și mai cu seamă războiul actual au creiat femeii o situație excepțională, prin faptul că i-au înlesnit posibilitatea să smulgă rând cu rând, din mâinile bărbatului, acele munci ce odinioară erau considerate ca specifice lui, și care acum, mai mult ca oricând, cer o mare cantitate de energie, pe care femeia o posedă în mod firesc.

Munca bărbatului, care lipsea din masa colectivității, a rechemat infanteria și atunci, cu titlul de experiență, s'a făcut apel la munca femeii.

Astăzi, femeia este prezentă pretutindeni, unde poate aduce un aport, fie prin suplinirea atribuțiunilor bărbatului, fie printr'o muncă specifică ei, sau creiată special pentru puterile ei.

Dar, dacă femeia este admisă să îndeplinească funcțiuni identice cu ale bărbatului și dacă ea dă dovadă de aptitudini egale și de multe ori superioare bărbatului, pentru ce există o deosebire în retribuirea muncii ei?

Femeia îndeplinește azi diverse munci ca și bărbatul: ea pilotează avionul, vorbește la hară, lucrează în spitalele de campanie până în primele linii, e taxatoare de tramvai, factoră poștală, arhitectă, funcționară, e prezentă în uzinele de armament, etc., unde randamentul și calitatea muncii sunt cel puțin egale cu ale bărbatului. De ce atunci, cu toată munca lor istovitoare, femeile sunt plătite mai prost decât bărbații?

Dar, nu e numai atât; chiar în munciile rezervate exclusiv femeilor, plafonul salariilor este stabilit la o cifră inferioară, celui pe care îl primesc deobicei bărbații. De asemenea, femeia va putea aspira cu greu la un post de conducere, chiar dacă face dovada unor aptitudini excepționale. Ea va trebui, datorită sexului ei, să se mulțumească, mereu, cu funcțiuni și salarii inferioare. Dacă într'un birou sunt doi funcționari de sexe opuse, care îndeplinesc aceeași funcțiune, bărbatul va fi întotdeauna plătit mai bine decât femeia. Dacă se reună un funcționar sau o lucrătoare și se prezintă un bărbat și o femeie, bărbatul va fi cel preferat, numai pentrucă din tradiție, munca bărbatului este mai prețuită decât a femeii. Și cu toate acestea, în nenumărate cazuri, s'a dovedit că femeile sunt mai ordonate, mai mai lesnicioase și cele cu adevărat inteligente, ființă superioare bărbatului, prin supleța spiritului, care face de multe ori caracteristica femeii.

Această deosebire de tratament, mai putea merge acum douăzeci de ani, când femeia era admisă în diverse funcțiuni publice cu titlul de experiență. Astăzi, când ea a făcut dovada capacității și puterii ei de muncă, nu se mai poate admite această deosebire.

Dreptul egal la muncă este echivalent cu dreptul egal la viață și, dacă până acum zece, cincisprezece ani, și chiar până înaintea actualului război, se mai putea tolera explicarea muncii femeii, astăzi mai mult ca ori când acest sistem trebue să înceteze.

Munca femeii trebue respectată și apreciată la justa ei valoare, căci nu trebue să uităm că, pentru această muncă, femeia își jertfește bucuria și liniștea căminului, prelungind și exmuându-și maternitatea până în ultima lună, muncind din greu pentru existența ei și a copiilor și în deseă cazuri pentru orfanul de război.

Egalitatea de drepturi în câmpul muncii trebue să devină, cât mai curând, o realitate.

MARINA FLORU

ANUL LITERAR

— PROZA —

Proza anului 1943 stă sub zodia traducerilor cari au acaparat aproape toate programele edituriior, cu excepția Editurii Fundațiilor Regale și-a Casei Școalelor unde primează preocupările pentru cultura națională. Dintre celelalte, prea puține și-au rezervat o cotă pentru tipărirea autorilor români, majoritatea editând fără alegeri orice lucrare cu amprente străine. Una din ele și-a închinat preocupările aproape exclusiv traducerilor, așa că ne putem ușor da seama dece tipăriturile în proză sunt așa de puține și nu toemai la înălțimea cerută. Cum am mai spus-o, unele, spre a înlătura orice risc, au reeditat operele scriitorilor consacrați și ne-am trezit la sfârșitul anului c'o recoltă sub media obișnuită. Dar să vedem ce putem culege din puținul pe care ni l-a hărăzit cel mai sărac an de proză literară românească.

Începem cu nuvela, genul cel mai bine reprezentat, deși într'o măsură destul de modestă și el.

Semnalăm ca pe cea mai bună culegere de nuvele apărută în timpul anului cartea **„LEACURI PENTRU MINTE"** de **Constantin Nonea**, editată de „Cartea Moldovei", Ath. D. Gheorghiu din Iași. Scrise într'o limbă moldovenească neaoșe care ne amintește pitorescul și frăgezimea limbii lui Creangă, nuvelele d-lui Nonea vor sta cu cinste în patrimoniul nostru literar. Apărute de curând și sosindu-ne de prea puțin timp n'am avut răgazul necesar pentru o prezentare amănunțită, pe care însă vom face-o imediat ce ne vor îngădui celelalte preocupări.

Scrise tot dialectal, dar mai diverse ca factură psihologică, vin la rând nuvelele scriitorului ardelean **V. Copilu-Cheatră** apărute sub titlul **„VIAȚA LÂNGĂ CER"** în editura revistei „Detunata". Subiectele alese din viața trudnică dar păduroare a Moților, acești năpăstuiți de soartă locuitori ai munților Apuseni, ne dău o adevărată frescă a sufletului moțesc în luptă cu greutățile.

Poetul **Tudor Măinescu** ne-a făcut surpriza unui debut în proză cu volumul de schițe **„ÎNTÂMPLĂRI VESELE PENTRU OAMENI TRIȘTI"**, ale căror subiecte sunt culese din viața reală, impregnate de-o usoară dar incisivă ironie. Putem spune fără greș c'a reușit să-și asigure și titlul de prozator emeriț.

Un nuvellist de reală valoare epică s'a dovedit d. **V. Beneș** cu volumul de nuvele fantastice **„SEMN RĂU"**, care va rămâne în istoria noastră literară prin unele bucăți de factură clasică precum ar fi chiar nuvela care-a împrumutat titlul cărții.

D. **Ion Dongorozi**, în **„CASTELUL PREUTESEI"**, acelaș nuvelist de finețe psihologică și epic prin excelență, înscrind în activul bogatei sale activități nuvelistice încă un succes.

Schițele umoristice ale d-lui **Dorin Ilieșcu** apărute la „Universul" în volumul **„PROCESTU LU ILIE SFERT"**, sunt printre cele mai bune de acest gen apărute în ultimii ani, consacrând pe autor printre rarii umoriști pe cari îi avem.

D. **VICTOR PAPILIAN**, ca și d. Dongorozi, și-a verificat încă odată în **„MANECHINUL LUI IGOR"**, apărut la Fundații, calitățile de neînvecut psiholog.

„AM FUGIT DE DUMNEZEU", volumul de nuvele al d-lui **ION MINCU LEHLIU**, ne-a dezvăluit un talent cu reale însușiri de umorist.

Bine primite de critică nuvelele d-lui **Dinu Roco** din volumul recent apărut **„MIRELA BOGDAN"**. Ne rezervăm dreptul de a-i prezenta și noi cititorilor într'o cronică aparte.

Mai menționăm la acest capitol volumul **„OCHIUL DIN NEGURI"** de **Ladmina Andreescu** și **„MÂNIA LUI HERCULE"** de **Const. Riuleț**, ambele pe linia unei activități destul de fructuoase.

Romanul fiserie un singur succes demn de acest calificativ: **„UNDEVA... PE UN TĂRM"** de **Mihail Pop** care, deși cu subiect exotic, poate fi socotit ca unul dintre cele mai frumoase realizări din epica noastră.

Un roman cu substrat psihologic de bună calitate ne-a dat d. **Omer Popovici** în **„MASCARADA MINCIUNII"**, însă prea puțin înțeles de critica noastră dilletantă și facilă.

D-na **Ioana Petrescu** în **„JOC DE OGLINZI"** apărut la „Universul", s'a remarcat printr'un stil de rară calitate și prin acțiunea bine condusă și impregnată de realitățile vieții moderne.

O debutantă, d-na **Sofia Arcan**, ne-a dat de curând măsura posibilităților sale de prozatoare în romanul quasi-auto-biografic **„IANA BOINARA"**. Oricât a fost de contestată de anumiți interesați, nu se poate să nu i se recunoască originalitatea subiectului și dinamismul acțiunii. Ce-am putea spune atunci despre **„CORA ȘI DRAGOSTEA"** al d-lui **Dan Petrașineu**, al cărui autor nu poate fi comparat cu d-sa ca experiență scriitoricească?...

După o tăcere cam lungă, scriitorul **Carol Ardeleanu** a apărut în vitrine cu romanul **„O CRIMĂ"** care se menține pe linia ultimelor d-sale creații. Acelaș lucru despre d. **Damian Stănoiu** cu volumul **„PREOT FĂRĂ VOIE"** și d. **Cezar Petrescu** cu ultima parte din **„1907"** — **PĂMÂNT-MORMÂNT** apărut la „Cugetarea".

Mai menționăm: **„LICEAN OFIȚIOARA"** de **I. Agârbiceanu**, apărut la Fundații, **„MOARA DIN VÂRTOP"** de **I. Botezi**, **„DOMNULE PROCUROR"**, roman-reportaj de **I. Marinescu-Rusieu**; **„RUG"** de **N. Porsenna** și **„CÂNTECUL UCIS"** de **Ioan F. Vasilescu**.

Cu toată penuria din sectorul literar propriu-zis, anul 1943 este în schimb foarte bogat la capitolul eseu și critică literară. Vom aminti în primul rând de admirabilele **„CRITICE LITERARE"** ale d-lui **D. Caracostea**, apărute în 2 volume la Fundațiile Regale și de volumul **„ASPECTE LIRICE CONTEMPORANE"** al d-lui **Șerban Cioculescu** apărut la Casa Școalelor. Tot la Casa Școalelor au apărut eseurile critice ale lui **Eugen Lovinescu** asupra lui Titu Maiorescu și volumul **„CLASICII NOȘTRI"** de **Vladimir Streinu**.

O mențione aparte pentru volumul **„TRADIȚIE ȘI LITERATURĂ"** al poetului **Ion Pillat**, în care d-sa înmănunchează o serie de eseuri și conferințe asupra liricei noastre tradiționaliste.

Două volume de mare valoare documentară în desbaterile ideilor și aspectelor vieții spirituale contemporane sunt **„INSULA LUI EUTHANASIUS"** de **Mircea Eliade** și **„DESTINUL IDEILOR"** de **Nicolae Roșu**, ambele apărute în Editura Fundațiilor Regale.

O apariție crucială o formează **„TRILOGIA CUNOAȘTERII"** în care editura Fundațiilor Regale a editat cele trei capitole ale filosofiei d-lui **Lucian Blaga**: Eonul dogmatic, cunoașterea luciferică și cenzura transcendentă. Mai menționăm în această ordine de idei **„FILOSOFIA CREȘTINĂ"** de d. **Marin Stefănescu**, D. prof. dr. **Virgil Tempeanu** ne-a dat o amănunțită și documentată istorie a literaturii germane apărută la „Universul" iar d. **Tudor Vianu** vol. III din **„Operile lui Alexandru Macedonschi"** care apar în ediție definitivă la Fundații.

Tot la Fundații a apărut **„DURUL PĂMÂNTULUI"**, teatru românesc de **V. Voiculescu** și două traduceri din celebrul dramaturg Lope de Vega **„FATA CU URCIORUL"** și **„TĂRÂNCUȚA DIN GETAFE"** datorită d-lui prof. **Al. Popescu-Telega**.

Anul trecut am mai avut de înregistrat apariția monumentalei culegeri de folklor în zece volume, **„COMOARA NEAMULUI"** datorită d-lui **Gheorghe Tăzlăuanu**, despre care-am scris la timp într'o amplă și documentată prezentare.

Cam acestea sunt realizările mai de seamă din proza anului 1943 — an deosebit de vitreg pentru literatura română, în general, dar mai ales pentru slujitorii ei, nevoiți să aștepte vremuri mai bune când vor fi dispărut obiceiurile unor editori ahtiați numai după câștiguri materiale.

N. OLT

Samsarul

Samsarul este și el un îmbogățit, aceasta este sigur, dar ei n'o arată, sau cel puțin, știe să facă el, primul, baz de acest lucru. El are întotdeauna în colțul ochilor, o mică licărire de humor, care pare a spune: „Ce glumă bună, nu?". Când l-am făcut cunoștința, maliționatea acestă flegmatică mi l-a făcut imediat simpatic, contrar primei impresii. Când ai bani, cu atât mai bine; când îi pierzi, atâta pagubă... S'a ruinat pământ acum de trei sau patru ori, și s'a refăcut de fiecare dată: el știa cum se petrec asemenea lucruri.

— „Eu, mi-a spus el pe un ton glumeț, n'am nevoie decât de prisos. De necesar, mă pot dispensa".

El îți vorbește fără fanfaronadă de somptuoasa sa locuință din Shanghai, de hotelul său din Pasay, de vila sa dela Cannes, dar, cu toate aceste referințe, el nu-ți dă impresia bogăției. El are aerul de a nu fi instalat în propria lui existență ca și când destinul l-ar fi condus aici din greșeală și ca și când ar putea fi obligat deodată să părăsească totul, având și mediu, pentru a se duce să joace teatru în provincie sau să vândă „informații" la curse. Vocea lui uscată, dă un accent jemin la tot ceeace spune. Are desasemenea ceva trivial în privire, în cuta reflemsitoare a buzelor. Dar te obișnuiești repede cu toate acestea, și hazul lui te face să uiți totul. Nu mai vezi pleoapele sale fără gene, pomeții săi întrați; nu te mai miri de acest obraz stret așezat pe un gât de găină. Nu-l mai vezi, îl asculți. Și ei nu la nimic în serios, nici chiar pe el însuși...

ROLAND DORGELÈS

Maxime

Nădejdea e cel din urmă bun, ce mai rămâne omului. Nădejdea e pâinea zilnică a celor nenorociți.

M-me de STAEL

Politeța este pentru oameni, ceeace căldura este pentru casă.

SCHOPENHAUER

Înainte de-a înălța mâinile către cer, trebuie să-ți înalți sufletul; înainte de-a ridica ochii, trebue să ridici gândul către Dumnezeu.

ORIGEN

Cine nu vrea să lucreze, acela să nu mănânce.

II TESALONICENI III 10

REVISTE

A apărut Revista Fundațiilor Regale, anul XI Nr. 1 cu data de 1 Ianuarie 1944, având următorul cuprins:

D. Caracostea: Caracterul; V. Voiculescu: Colind pentru vânătorii de munte; Camil Petrescu: Sinucidere C. Rădulescu-Motru: Wilhelm Wundt și filosofia științifică; C. I. Ciolovanu: Rai; Emil Giurgiuca: Versuri; G. Oprescu: Arta țăranului român la Zürich; Profira Sadoveanu: Versuri; Ion Zugrăvescu: Hormoni artificiali; Vlaicu Bârna: Ciclu uitat; Zorica Laițcu: Zeul; Petronela Mogoșanu: Herman Hesse; Aurel Marin: Note de pe front; Ion Tudose: Versuri; Ion Luca: Năframa iubitei; N. Davidescu: Din ciclul „Țara Românească"; Ion Pillat: Versuri; P. P. Panaitescu: „Peregrinația slavonă" la Români.

Texte și documente. — Aurel Vasiliu: Eminescu și Kogălniceanu.

Comentarii critice. — Petru Comărnescu: Lucrări românești de filosofie; Octav. Șuluțiu: Pe margini de cărți; Ion Șiugariu: Viața poeziei.

Cronici semnate de d-nii D. Caracostea, Ion Minulescu, Constantin Călăvrezo și Dinu Stegărescu.

Note

Popas duhovnicesc

Pe marginea desființării sectelor religioase

În articolul meu precedent am pomenit despre felul cum erau recrutați predicatorii sectelor religioase. Acești predicatori, nouăzeci la sută oameni simpli, cărora străinii le spunea să se apere cu aceea că și Sfinții Apostoli au fost întocmai ca ei, odată ce era ițăcuți conducătorii de adunări, se umpleau de mândrie, deveneau un fel de dictatori ai adunărilor. Gromov de mult îi botezase titlurile. După unirea Ardealului cu Țara-mamă, șeful baptiștilor din România, pentru a putea face ce și cum voia a numit dintre aceștia pe cei mai isteți „inspectori generali", în care calitate ei curteeau satele și cauzau multă neliniște sufletească fraților. Unul dintre acești „inspectori generali" se plimba prin sate cu o brișcă trasă de un cal, deși baptiștii din Ardeal nu prindeau pentru nimic în lume calul la trăsură în zi de Duminecă. Și când credincioșii scandalizați în brișca trasă de cal, făceau observații fratelui „inspector general", acesta spunea că, calul lui este Sâmbătar, adecă sărbătorește Sâmbăta, așa cum odinioară spunea fratele Spurgeon! Inspectorul general avea în fiecare adunare oameni săi, care îl îngrijeau atât pe el cât și căluțul lui, în schimb și eu erau apăzați și adunarea niciodată nu-i putea pe-depsi orice păcat ar fi făptuit.

Imediat după ce eu, am preluat conducerea baptiștilor din România, am desființat posturile de „inspectori generali", ceeace a atras după sine ura acestora împotriva mea, lucru plăcut străinilor furișați printre noi, care făceau totul să mă alunge din fruntea frățietății, dar fără să isbutească.

Am căutat să cunosc toate talnele celor care au adus în poporul nostru asociațiile și sectele religioase și trebue s'o mărturisesc că mi-a trebuit un timp destul de îndelungat până ce am putut pătrunde în aceste taine cari erau păzite cu mare grije de francmasonul Ev. Gill. Mai ales de ochii mei el ascundeau totul, cunscându-mă dintr'u început că îmi iubesc Neamul și că prețuesc mai mult interesele lui decât banul străin, care nu m'a tentat niciodată și din care nu am luat nimic.

Dacă mă ridic contra lui Ev. Gill, cu aceasta nu vreau să afirm că toți americanii baptiști au fost dușmanii poporului român, pentrucă am cunoscut printre ei bărbați care ne-au iubit pe noi românii și care reîntorcându-se în America din vizita făcută în România, au scris și vorbit numai bine despre noi, cum de exemplu a făcut E. Y. Mullins și alții, dar Ev. Gill era o unealtă în slujba dușmanilor noștri milenari, și cu banul donat de poporul american pentru mișiunea religioasă dela noi, anarhiza spiritele, ponegrind tot ce noi avem mai sfânt și âudând tot ce au vecinii din Vest.

Imediat ce am preluat conducerea baptiștă am putut constata că scopurile urmărite de către francmasonul Gill, în România, sunt de ordin politic și în favorul dușmanilor noștri milenari, dar nici nu m'am gândit măcar că și după ce voiu aduce la noștința tuturor baptiștilor mâni această constatare, să unui măcar, care să mai știe că Gill, să fie bine prim. pe dunări. Eu credeam că toți Pe nii baptiști sunt cetățeni lo țării noastre și cei mai curaț cei mai buni români. De acea acuzele ce se aduceau prin baptiștilor români, cum că tia ar fi unealtă în mâna stră nilor protestam cu toată puter și declaram mereu că imediat voiu constata că sub masca bu tistă, se petrec lucruri dăunăt Neamului nostru, cu voiu fi p mul care va eși din rândurile

Prin anul 1928, un prelat al sercli străinoșești a acuzat pe bap tiști de pactizare cu bolșevi care eu m'am grăbit să răs ș-u în răspunsul meu am fă următoarea declarație:

„Dacă se va constata că baptismul t tendințele lui, stă alături de bo șevici, scriitorul acestor rânduri va fi primul care va eși din rân durile lor. (Vezi „Farul Mântuirei" nr. 3 din Februarie 1928).

Tot în anul 1928, s'a adus bap tiștilor acuzația că, în adunările lor toleranță să se întrunească secta penticostală etc., la care le răspuns răspuns făcând următoarea declarație: „Dacă se va putea dovedi că baptiștii tolerează ca în casele lor de rugăciune să se întrunească penticostalii milenariștii... subsemnatul declar că sunt gata a părăsi un astfel de lucrare se dedă la astfel de lucrare („Farul Mântuirei" nr. 10 din 15 Mai 1928).

Dar, spre durerea mea satisfacea a trebuit să mă convingă de una și de alta. Erau chiar dintre predicatorii baptiști care luau parte la întrunirile comuniste, fapt care a fost adus la cu noștința autorităților în drept și totodată am rupt orice legătură cu cei vinovați.

Aceștia însă, erau plătiți de Ev. Gill și așa au pornit contra mea o propagandă desantată, acuzându-mă de naționalism și cerând poporului baptist să se lapede de mine, pentrucă Biblia nu admite ceeace fac eu adecă dragostea de neam și lupta contra străinilor și înstreinaților. Dar cu cât ei erau mai sălbatici în lupta lor, cu atât eram și eu mai încurajat pentru a salva pe românii din ghiarele lor.

În cele din urmă însă, le-a reușit să scape de mine. Am fost arestat și condamnat de tribunalul militar unguresc, condamnare la care și e unu contribuit. Și la timp ce eu sufeream în închisoarea străină, ei acasă s'au adunat la conferință cu penticostalii și au declarat unirea cu aceștia, iar pentru a-și exprima bucuria lor și pentru a-și da arama pe față ca dușmani ai Neamului, au pus la cale pe individul Ioaivescu, să scrie o broșură intitulată „Crucea Creștinului", prin care aduce grave injurii la adresa Neamului și care broșură a fost răspândită prin comunitățile baptiste.

Constatând că acuzele aduse contra asociațiilor și secelor religioase, mai ales în ce privește pe baptiști, excepție fac cei în necunoștință de copurile sfârșitor) sunt întemeiate mi-am ținut cuvântul și am ieșit din rândurile lor.

IOAN UNGUREANU

Istoria vinului

Este un lucru știut că vinul e cu atât mai bun cu cât e mai vechi. Vinul vechiu este preferat celui nou și este mult mai scump. În timpul depozitatului se produce o limpezire complectă a vinului, formându-se un „buchet" mult mai aromat. Această formare a buchetului durează deosebit de mult la unele băuturi, de pildă la vinurile sudice, cum sunt malagă ș. porto precum și la cognac și whisky.

Calitatea produsului crește aproape proporțional cu vechimea lui. Un vin întradevăr bun trebue să aibă o vechime de 30—40 ani. Cu timpul însă dispare buchetul vinului; astfel nu cunoaștem vinuri potabile de peste 120—150 ani. La vinurile Bordeaux limita vechimii este de 30 ani.

Prepararea vinului însă a suferit schimbări însemnate. Suntem foarte bine informați asupra preparări ivinului în cele mai vechi timpuri. În ceeace privește prepararea șampaniei, fabricată pentru prima oară de maestrul Dom Pérignon pe anul 1700, nu s'a schimbat aproape nimic. În Egipt s'au găsit la El-Kab în vechea Elefantină picturi pe perete în culori, cari reprezintă culegerea, prepararea și depozitarea vinului în timpul faraonilor.

Din vremea romanilor s'au găsit diferite resturi de vin vechi, cate în căni și amfore. Dacă până de curând cunoșteam din antichitate numai resturi uscate și descompuse ale vinului, se mai fiind posibilă analiza, s'a găsit acum câțiva ani un vin antic lichid. În apropiere de Speyer s'a dat de un sarcofag roman din piatră, și printre trei mosoase vase se afla și o sticlă de vin cu vin roman lichid. Și putut constata că data din secolul al 3-lea după Christos. Conținutul sticlei era răsinos deasupra, numai o treime rămânea lichidă. Numai întâmplări fericite a coexistenței mai multor condițiuni favorabile putem mulțumi că suntem în posesia unui vin de 1700 ani.

Anticii pentru a face ca vinul să țină mai mult, îl adăugau terpentină. Romanii stricau strugurii pe ace de brad și de pin, și descreea mânerul bastonului Thyrsus — reprezentarea bachantului — beat, era în formă de con de brad. Încă și astăzi există pe multe insule grecești obiceiul să se gătească vinul și pungi din piele de țap trasă pe smoală. Astfel păstrat vinul devine pentru noi aproape de nebăut. Și gustul oamenilor se schimbă. Astfel celebrul vin a romanilor, falern, cu conținut său de terpentină, nu ar mai plăcea astăzi.

TEATRU-

Salarizarea actorilor

Iată o problemă care devine din ce în ce mai acută, pentru viața noastră teatrală. Cum în gazetele de specialitate că d-na Maria Tănase, de la Teatrul Gioconda, are o încasat mai zilele trecute, pentru a nu mai pleca în străinătate, o boală gravă, s'ar fi ansamblul Teatrul Alhambra cu salariu care atinge suma de 180.000 lunar, plus toiletele.

E un gest în plus, ce justifică entuziasmul d-nei Tănase, care a se înțelege să calce în picioare moralitatea morală a unui concurs, cuvântul dat, și să aducă astfel cele mai elementare principii ale moralei și respectului profesional.

Am crezut și noi, în naivitatea noastră, că actorii sunt, prin profesiunea lor, ființe ușoare de orice preocupare meschină materială. Credeam că puritatea artei în mijlocul căreia trăesc și numele căreea oficiază, a tot materialismului substanță a sufletului, care îi îndeamnă să sfințească versuri, concurând pe cei ai desgustatori cântări.

Dar, ne-am înșelat, căci profesiunea de actor a devenit, pentru unii, numai un mijloc de trăi, uneori artistic dispărând totul din concepția lor.

Constatarea pe care trebuie să o facem însă cu acest prilej, e lipsa de unitate dintre sălile actorilor. În toate proiectele există un plafon de salarizare, cu norme pentru categorii și clase. Funcționarii statului au un statut special. Profesorii de asemenea. Așa cum toate articol are prețul lui de și, așa astfel fiecare individ, diferenți de profesiunea ce exercită, are un tarif sau un sau, stabilit printr'o lege sau printr'o dispoziune oarecare.

Numai pentru actori nu s'au stabilit, până în prezent, o anizare normală. Dar, ceea ce e și mai absurd, este faptul că, momentul de față, chiar între ei sunt deosebiri de tratament. Teatrul Național se ghidează, cred, după statutul funcționarilor publici, pentrucă actorii lui sunt funcționari de stat. Teatrul Municipal sunt după funcționarilor comunali. Teatrul Muncă și Lumină, fiind înființat de stat, are și el un plan special. Rămân teatrele particulare și, în special, teatrele revistă și de operetă, care au un regim propriu, bazat pe concurență, de unde în mod fatal și neomenoase, în parte nejustificate, ale diverșilor actori.

Problema salarizării actorilor pare ușoară la prima vedere. Totuși, ea prezintă nenumărate dificultăți, care trebuiesc studiate cu atenție pentru a nu se ajunge la nedreptăți strigătoare la cer.

Un lucru este categoric. Anume: Nu se mai pot admite diferențe de salarizare între actorii de aceiași categorie. De sigur, nu vom avea nici odată pretenția ca un actor și mai cu seamă o actriță de revistă, să fie plătită la fel cu un actor al Teatrului Național. Căci trebue să fim drepți. Actorii înregimentați teatrelor naționale, se bucură de avantajul pensiei, de concedii de odihnă și, mai cu seamă, de concedii de boală prelungite, toate plătite. Ei mai primesc defeuri pentru toilete, iar costumele de epocă sunt executate în contul teatrului. Dar, chiar așa fiind, socotim că este imoral, ca un actor de prima clasă, al teatrului Național să fie plătit cu 60—80.000 lei lunar, în timp ce alt actor dela un teatru particular să primească 150—200.000 lei lunar.

Rămâne deci foarte ginpase problema salarizării actorilor dela teatrele particulare. Disproporția dintre vedetă și actorul bun și muncitor, dar care n'a avut șansa să se evidențieze încă, este enormă. Nu vrem să facem nici o personalitate, dar de multe ori aceste vedete n'au decât merite foarte reduse și numai un complex de împrejurări le-a dat posibilitatea să urce spre rangul de stea. Cu siguranță că după războiu, foarte multe dintre vedete de circumstanță, vor cădea vertiginos la locul de unde au plecat: din gloria lor de azi le va rămâne numai amintirea, iar spectatorilor, mulțumirea că s'au eliberat înșiși.

Gloria, nu se poate dobândi decât cu muncă și cu perseverență și mai cu seamă cu ani de ucenicie. De aceea, vechea generație a actorilor consacrați va resista împotriva tuturor vicisitudinilor, pe când glorile efăimate peste noapte se vor zvulbera odată cu publicul care le-a creiat.

Este drept dar, ca salarizarea actorilor să se facă în raport cu puterea de creiație a individului, cu pregătirea profesională și cu cultura lui. Analfabetismul ar trebui să dispară din teatru, care trebue să rămână ceeace de fapt este: un templu de cultură și o înaltă instituție de educație.

D-na Tănase pretinde că nu e plecat din teatrul d-lui Ion Vasilescu, pe o chestiune meschină de bani, dar nu înțelege să-și dea toț gașul pe toilete. Dintr'un punct de vedere are dreptate, la fel cu toate actrițele de categoria sa. Chestiunea toiletelor a reprezentat în totdeauna un punct imoral în viața lor. Și cu drept cuvânt, nu se poate pretinde unei actrițe, care este plătită cu 50.000 lei și chiar mai mult să-și facă pentru fiecare piesă trei, patru rochii, iar la revistă mai multe și care aș costă câteve sute de mii de lei, din salariul său. Teatrele de revistă ar trebui să fie obligate să pună la dispoziția actrițelor, ca și a bateliului, costumele necesare. În cazul când ele dispun și de alte venituri, care să le îngăduie să se îmbrace după propria lor fantezie, vor fi libere să procedeze cum vor, dar cel puțin nu vor putea justifica atitudini desordonate, pe seama cheltuielilor de toilete.

O reglementare justă a salarizării actorilor, azi când unii dintre ei câștigă 30—40.000 lei pe lună, iar alți câteva sute de mii de lei, ne aduce un șuflu de moralitate în concepția și acțiunile lor.

În acelaș timp, nu vom mai asista la mișcări inoperante, cum sunt cele luate de d. Vlădoianu, care a cerut d-nei Tănase, de teamă să nu fie lăsat balță în mijlocul scrii de reprezentație, daune de 1.000.000 lei pe zi, pentru ori ce lipsă dela spectacol, când știm că d-na Tănase a plecat dela Teatrul Gioconda cu un avans de 280.000 lei, pe care va trebui să-l restitue probabil d. Vlădoianu.

Cu cât reglementarea salarizării actorilor se va face mai curând, cu atât va fi mai bine.

FLORIMAR

ȘTIRI TEATRALE ȘI ARTISTICE

Înainte de premieră la Teatrul Național: „Ochii Strigoiului"

Dramatizarea romanului de mare succes „Ochii strigoiului" se va prezenta publicului bucureștean Duminecă 9 Ianuarie în cadrul avânt premierei alcătuită a d-lor Cezar Petrescu și Vintilă Sirianu se bucură de o excelentă distribuție în frunte cu A. Pop Marțian, I. Finteșteanu Nicu Dimitriu, Toma Dimitriu, etc. și d-nele Nora Peyov, Victoria Mierlescu, Tanți Economu, etc.

D. Ionel Teodoreanu va vorbi cu acest prilej despre autorii și opera lor.

Această deosebită lucrare dra-

Cronica științifică

O problemă mereu actuală: cutremurele

Față de cutremurul care a avut loc acum câteva zile în Anatolia, provocând din nou pagube imense și soldându-se cu 4000 de morți și 3000 de răniți, este interesant să vorbim puțin despre această zonă de cutremure. Asia Mică este una dintre zonele cele mai bântuite de cutremure, cutremure puternice care distrug orașe, sate și omoară mii de oameni.

Zona aceasta a fost cercetată amănunțit de specialiști. Pe câtă vreme majoritatea cutremurelor durează numai câteva secunde, cele din Asia Mică țin chiar până la 20 de minute. Pelsagiul suferă multe schimbări sub formă de crăpături, depiasări laterale sau verticale, avalanșe, dărâmări de munți etc. Crăpăturile paralele pot fi de 80—100 cm. lărgime, oar au existat crăpături chiar de 4 metri lărgime și peste 100 km. lungime. Deplasările laterale și de prăbușiri de teren înfățișează diferențe până la doi metri. Șoselele se strâmbă, podurile de lemn se năruiesc, podurile de piatră se prăbușesc, râuri își schimbă cursul, izvoare seacă, munți alunecă spre vale, stâncile se rup și se prăbușesc deasupra orașelor.

Cauza acestor cutremure catastrofale este un fenomen de încretire a scoarței pământului, provocată de răcirea straturilor adânci. Zona cutremurelor din Anatolia se găsește între lanțul Taurus răsăritean și cel Anatolic central.

PRAFUL COSMIC ȘI METEORII

Necontenit cad pe pământ mici particule de praf cosmic. În cele mai mari adâncimi ale mării acest praf de meteoriți formează, împreună cu cochiliile animalelor moarte și cu substanțe minerale de pe continent, stratul cel mai de jos al nămolului roșu de pe fundul mărilor adânci. Pe suprafața pământului acest praf cosmic nici nu se distinge.

Vedem numeroase „stele" căzând dar substanța solidă a lor este în cele mai multe cazuri atât de minimă, încât am putea ține într'o mână o duzină de astfel de „stele". Numai lumina produsă de ele este impresionantă. Dar există și meteori de proporții considerabile.

Căderea meteorilor este rară și probabilitatea că proiectilele acestea compuse indeosebi din fier, nichel, cupru, cobalt și alte substanțe de pe pământ cad în mări sau pe teremuri neîocuite este foarte mare. Ce spațiu imens ocupă mările pe glob și cât de puțin este populat pământul. Ultimul mare meteor s'a văzut căzând la 30 Iunie 1908 în Siberia. Meteoritul a produs un crater cu un diametru 50 m. Toți copacii pe o rază de 20 km. în jur au fost îndoiți și putem conchide de aci că ar fi fost distruse toate ferestrele și ușile, precum și acoperișurile, dacă meteorul (de altfel destul de mic) ar fi căzut într'un oraș.

În ere preistorice s'a produs craterul de meteor din Arizona, care are un diametru de 1 km. și o adâncime de 250 m. Un astfel ed meteor, dacă ar cădea în centrul unui mare oraș, l-ar distruge în întregime și s'ar avaria și periferiile.

Nimeni nu știe dacă și când va mai cădea un astfel de meteor, dar probabilitatea că acesta s'ar prăbuși tocmai într'un oraș este foarte redusă.

Cine ezită să dea sânge pentru răniți, să facă un drum până la Centrul de sânge conservat al Armatei din Str. General Angelescu 140, să vadă și să înțeleagă cât preț are dania de sânge a fiecărula dintre noi, pentru salvarea fiecărui rănit.

Cărți noi

În editura „Nibelungen" din Berlin s'a tipărit volumul: „Der Zar, der Zauberer und die Juden" de **Werner Gruehn**, care cuprinde memoriile secretarului lui Grigorie Rasputin, evreul Aron Simanovici.

Această carte farmecă pe cititor ca fantasticele povestiri din țara basmelor, întâmplări imaginate din „O mie și una de nopți". Noi vedem în fața noastră un puternic stăpânitor, pe Țar înconjurat de prinți și de favoriți, de vărjitori și de evrei. Îi vedem în mijlocul vârtejului războiului mondial și în imediata apropiere a prăbușirii imperiului rusesc. Aflăm, astfel, din însemnările puternicului secretar al lui Rasputin, evreul Aron Simanovici, prăbușirea de neînțeles a tuturor autorităților de stat în 1916/17, abdicerea Împăratului, uciderea lui Rasputin și o mulțime de împrejurări și intimități din viața familiei imperiale rusești, încă necunoscute până acum în nod public. Prin intermediul lui Rasputin acest autentic evreu ajunge să aibă influență asupra Țarului, ajungând în cele mai turburi clipe ale războiului mondial un atotputernic. Asupra tuturor scopurilor sale iudaice, asupra metodelor și unelitilor, el pălăvrăgește în mod public, fără nicio predică.

Prin toate acestea, cartea de față ne lasă să aflăm toate forțele obscure și misterioase care au dat ultima lovitură prăbușirii Imperiului Țarilor. Ea ajută la lămurirea în mare parte a acestei epoci și astăzi încă de nepătruns și prezicerea din nou rolul distructiv în stat și în popor al evreimii.

Istoria vinului

Este un lucru știut că vinul e cu atât mai bun cu cât e mai vechi. Vinul vechiu este preferat celui nou și este mult mai scump. În timpul depozitatului se produce o limpezire complectă a vinului, formându-se un „buchet" mult mai aromat. Această formare a buchetului durează deosebit de mult la unele băuturi, de pildă la vinurile sudice, cum sunt malagă ș. porto precum și la cognac și whisky.

Calitatea produsului crește aproape proporțional cu vechimea lui. Un vin întradevăr bun trebue să aibă o vechime de 30—40 ani. Cu timpul însă dispare buchetul vinului; astfel nu cunoaștem vinuri potabile de peste 120—150 ani. La vinurile Bordeaux limita vechimii este de 30 ani.

Prepararea vinului însă a suferit schimbări însemnate. Suntem foarte bine informați asupra preparări ivinului în cele mai vechi timpuri. În ceeace privește prepararea șampaniei, fabricată pentru prima oară de maestrul Dom Pérignon pe anul 1700, nu s'a schimbat aproape nimic. În Egipt s'au găsit la El-Kab în vechea Elefantină picturi pe perete în culori, cari reprezintă culegerea, prepararea și depozitarea vinului în timpul faraonilor.

Din vremea romanilor s'au găsit diferite resturi de vin vechi, cate în căni și amfore. Dacă până de curând cunoșteam din

Concentrarea energiilor în industria pielăriei

în cursul anului trecut

Printr'un efort general, O. R. A. P-ul a asigurat o cât mai justă repartiție a semifabricate'or și fabricatelor de pielărie

Sub titlul LA SFÂRȘIT DE AN", d. dr. EUGEN HAȚEGANU, directorul general al O. R. A. P-ului, publică, în extenso publicația a acestei organizații, „INDUSTRIA DE PIELĂRIE ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE", un articol în care sintetizează importanța realizării în domeniul industriei de pielărie la care O. R. A. P.-ul a contribuit cu mijloacele corespunzătoare.

După ce d. dr. EUGEN HAȚEGANU arată că, în spatele frontului, s'a muncit din răsputeri în cursul anului trecut pentru asigurarea înfrunte noroilor în toate domeniile, trece la activitatea desfășurată în compartimentul industriei:

„Industria pielăriei a avut de întâmpinat dificultăți mai mari decât oricând. Limitarea tăierilor de vite a determinat — mai ales în prima jumătate a anului — o reducere simțitoare a cantităților de piei disponibile, iar evenimentele de peste granițe au îngreunat și mai mult accesul la unele surse de aprovizionare cu tanoide.

Și totuși, prin concentrarea tuturor energiilor, industria pielăriei a fost în măsură să acționeze viguros, energic și fără șovăire, situându-se totdeauna să obțină, mai curând sau mai târziu, câștig de cauză în demersurile făcute pentru asigurarea activității ei, înființarea înzestrării armatei și aprovizionării populației muncitoare.

S'a obținut, astfel, modificarea regimului tăierilor de vite și intensificarea acestora, după ce se dovedise că situația stocului de vite nu numai că permitea, dar și impunea sporirea tăierilor; s'a obținut desemnarea ca, în baza convenției încheiate cu Guvernământul Transnistriei, să se aducă în țară 80 la sută din producția de piei de bovine și 70 la sută din producția de piei de porci a acestui ținut, potrivit planului de organizare a colectării pieilor crude din zonele de operațiuni propus Marelui Stat Major și adoptat în întregime, toate pieile provenite dela vitele tăiate pentru hrana trupelor sau din capturi, au fost colectate și trimise în țară. În sfârșit, s'au încheiat cu Germania și Italia convenții pentru reimportul pieilor crude provenite din jupuirea animalelor exportate în țările respective. S'au obținut desemnarea contingente de import de piei din Bulgaria.

În sectorul tananților, s'au obținut legi speciale privitoare la obligativitatea recoltării coajei de stejar și molid din pădurile țării, iar în cadrul tratativelor cu străinătatea, dolsanțele industriei de pielărie au fost sprijinite totdeauna și satisfăcute în limitele posibilităților.

În felul acesta s'a izbutit să se colecteze, numai în 10 luni din 1943, o cantitate de piei de bovine cu 21 la sută mai mare decât în întreg anul 1942, față însă să se atingă nivelul colectărilor din anul oarecum normal 1940. Toi astfel în ce privește tananțele, s'a izbutit să se procure cantitățile necesare prelucrării acestei cantități sporite de piei.

Toate materialele colectate în țară sau importate — piei și tananțe — au fost distribuite judicios tuturor fabricilor, dela cele mai mari până la cele mai mici, în raport cu capacitatea lor de producție și cu comenzile primite din partea Statului.

◆

Concentrarea energiilor s'a dovedit astfel salutară pentru industria pielăriei. Ea nu a fost însă mai puțin utilă economiei naționale.

Organizația care concentrează întreaga industrie de pielărie — ORAP — a fost preocupată să asigure o cât mai judicioasă repartiție a semifabricatelor și fabricatelor de pielărie, ținând seama de ordinea de importanță a solicitărilor.

Cum era și firesc, prima grijă a fost să se satisfacă trebuințele militare. Pentru aceasta s'a rezervat 80 la sută din pieile obținute, necruțându-se nici un efort pentru a se executa livrările la vreme și în cantitățile stabilite în programe.

În ordine imediat următoare s'a ținut seama de trebuințele populației muncitoare din uzine și din instituțiile publice. Lucrătorii din industrii și funcționarii de Stat — aceștia a doua armată a țării — au primit cea mai mare parte din disponibilitățile rămase după acoperirea trebuințelor militare. Orfanii de război, copiii săraci, foștii ajutași ai Statului, familiile militarilor, alcătuiesc a treia categorie preferată la distribuirea produselor de pielărie. În sfârșit, populația cu venituri reduse, care n'a avut niciodată posibilitatea să-și facă rezerve de încălțăminte, a putut să-și completeze trebuințele, primind bonuri de încălțăminte sau reparații, de la comisiunile speciale de pe lângă Primării.

O categorie specială o alcătuește populația rurală, căreia i s'au pus la dispoziție opinci de piele sau de cauciuc.

În felul acesta industria de pielărie s'a străduit și a izbutit să îndeplinească nu o simplă activitate economică — și ea deosebit de importantă — ci o adevărată misiune socială și de apărare națională. Și pe drept cuvânt, deoarece astăzi industria pielăriei se află aproape exclusiv în slujba armatei și a marilor mase muncitoare, cu venituri reduse.

Este aci un exemplu aproape unic de consacrare a activității unei întregi industrii, în serviciul colectivității muncitoare. Căci, așa cum a fost statornicit regimul actual al încălțămintei, numai cei ce-și apără țara sau muncesc din greu, au dreptul la încălțăminte de bună calitate, cu talpa de piele.

Îndeplinind această misiune, industria pielăriei a fost obligată la sacrificii, la care a consimțit, conștientă fiind de rolul ei militar și social. Deocamdată, prețurile încălțămintei n'au sporit decât cu cca. 30%, în vreme ce materiile prime și materialele utilizate în fabricație s'au scumpit, în ultimul an, cu un procent ce merge până la 150 la sută și chiar mai mult.

◆

Anul acesta nu se anunță pentru industria pielăriei mai ușor decât cel ce a trecut. Dacă pentru moment aprovizionarea cu piei este oarecum înlesnită, în schimb condițiunile de aprovizionare cu materie sunt din ce în ce mai dificile. Va fi nevoie, de acea, de o muncă mai încordată și de sacrificii mai mari decât în anul trecut.

Problema creditelor de rulment și de investiție devine deasemenea din ce în ce mai acută, ca urmare a sarcinilor pe care le are de îndeplinit industria pielăriei.

Suntem siguri însă că fabricanții vor ști să înfrângă și de aci înainte dificultățile, prin unire și prin sacrificii noui.

Făcându-și datoria, lucrând cu tragere de inimă și din toate puterile pentru înzestrarea trebuințelor armatei și populației civile, industria românească de pielărie rămâne pe linia unei scumpe tradiții trasată de mari și înaintași".

TRIBUNALUL CONSTANȚA SECȚIA II-a

Extract

Nr. 46.887

Mari L. C. Cristea din Constanța, str. Atelierelor Nr. 9, cu petiția înreg. la Nr. 8922/943, a intentat acțiune de divorț contra soțului său Luca Cristea D. Constantin, din Constanța, str. Grozești Nr. 30, pentru cauze determinate de lege.

Din căsătorie a rezultat doi copii și anume Alexe de 10 ani și Sevastița de 16 ani.

Soțul pârât nu posedă nici un fel de avere.

Grefier, Indescifrabil

Serbarea datinelor creștinești

la fabricile Mociornițăi

Duminică a avut loc la Fabrica D. Mociornița serbarea sfârșitului de an, la care au participat d-nii: g-ral Ciurea, g-ral Cornicioiu, D. Mociornița, prof. M. Popovici, inspector dela „Muncă și Lumină", Titi Mociornița cu d-na, Ionel și Mircea Mociornița, Ionel Târbescu conferențiar, profesor Budula, col. Antoniu comandantul militar al fabricei, col. Vasile Popescu, Mihai Apostolescu, Grigore Ivănescu, Constantin Stănoiu, Ion I. Popescu „Sf. Gheorghe Nou", Hans Ebner, Constantin Ștefănescu, Mihail Vladu, d-na Maria Filip, d-na M. Apostolescu, D. Ciorobea, etc.

Oficierea slujbei religioase a fost făcută de preoții Gh. Păunescu și Pavelescu.

În cuvântul introductiv a e. pr. Păunescu, arată însemnătatea sărbătoririi datinilor creștine în mijlocul muncitorilor și recunoștința ce trebue purtată omului D. Mociornița, care prin faptele sale ridică munca la un rang de noblețe.

D. Ion Târbescu, din partea Oficiului Muncă și Lumină, aduce elogii d-lui D. Mociornița.

D. Constantin Stănoiu, mulțumește în numele muncitorilor fabricei, d-lui D. Mociornița cât și fiilor d-sale Titi, Ionel și Mircea Mociornița pentru darurile în valoare de 6.000.000 lei acordate muncitorilor.

D. D. Mociornița, adresându-se d-lor generali Ciurea și Cornicioiu, le mulțumește pentru bună voința ce o au de a participa la sărbătorirea acestor datini creștinești în mijlocul muncitorilor. D-sa explică apoi pentru ce crede în virtuțile neamului românesc, în puterea miraculoasă a muncii, în echilibrul cumpătării și în legea inexorabilă a vieții: „economia".

După aceasta a urmat reprezentarea unei scenete „Sluga nemilosă" de I. Dumitrescu-Frasin, o sezătoare la țară cu jocuri și hore românești, la care au participat și echipele de călușari ale Oficiului Muncă și Lumină.

Serbarea a luat sfârșit la orele 9 seara.

Transeele-adăpost familiare sunt cele mai sigure mijloace de adăpostire contra atacurilor aviației dușmane.

Pe tot timpul stării de război să avem pregătit în casă rezerve de apă și hrană rece pentru 2—3 zile.

ROMÂNIA
GREFA TRIBUNALULUI JUDEȚULUI TUTOVA, S. I-a

EXTRAS

No. 48.835

D-na Anica Gh. F. Podașcă din comuna Bălăbănești-Tutova prin petiția înreg. la No. 23913 din 1 Noembrie 1943 a intentat acțiune de divorț contra soțului său Gheorghe F. Podașcă, cu ultimul domiciliu, pentru motive determinate de lege.

Din căsătorie a rezultat copila Anica, minoră. Act dotal nu au. Dosar No. 1394/943.

Pentru conformitate,
Grefier, Gheorghe Gh. Severin.

Tămăduiți-vă cu AJUTORUL PLANTELOR DE LEAC!

• Puterea tămăduitoare a plantelor o fost observată din timpurile cele mai îndepărtate. Intr'adevăr, Dumnezeu o pus minunate leacuri în florile, frunzele și rădăcinile plantelor ce cresc prin munți și pe câmpii.
• Din păcate, de cele mai multe ori, plantele au fost folosite fără pricepere.
• Povețe bune pentru folosirea lor, precum și multe îndrumări către o viață mai sănătoasă găsiți în cele 80 de pagini ale broșurii No. 14, pe care o veți primi în câteva zile dacă trimiteți azi banul de mai jos împreună cu 20 de lei în mărci postale către Laboratorul Vorel.

BON No. 4 — pentru broșura nr. 14 — No. 14 Semnătura — LABORATORUL VOREL PIATRA-N.

Laboratorul VOREL Piatra-N.

Depozitul de textile En-gros
SILVIU A. FLOREA
București, Str. Gabroveni Nr. 57
Telefon: 5.16-77
Import direct de:
Manufactură — Articole de Gabionz (Colliere etc).
Tricotaje — Mărunțișuri
Furnituri de croitorie
Stofe Homespon
Fabricație proprie din lână pură

MEMENTO

TEATRE

JOI 6 IANUARIE

OPERA: Mat.: Boema; seara: Carmen.
NATIONAL: Mat.: Cringuire; O săruțare; Capriciile îndrăgostiților; seara: Hernani.
STUDIO: Mat. Nu vă aplecați în apă; seara: Școala cerșetorilor.
MUNICIPAL: Mat.: Riga Damă, Valet; seara: Cu capu'n nori.
SARINDAR: Mat. și seara Romanța.
T. NOSTRU: Mat. și seara: Canalia.
COMEDIA: Mat. și seara: Omul cu mărfoaga.
ALHAMBRA: Mat. și seara: Văduva veselă.
SAVOY: Mat. și seara: Intrun ceas bun.
GIOCONDA: Mat. și seara: Femei... femei... femei.
T. MIC: Mat. și seara: Fiul meu d-l ministru.
MUNCĂ ȘI LUMINA: Mat.: Uneă; seara: Cumpăna inimii.
COLORADO: Relache.

VINERI 7 IANUARIE

OPERA: Trubaduru.
NATIONAL: Mat.: Maria Stuart' seara: Gloria.
STUDIO: Mat.: Dar nu e nimic serios! seara: Sărgoții.
MUNICIPAL: Mat.: Cu capu'n nori; seara: Ellen și Mary.
SARINDAR: Mat. și seara: Romanța.
T. NOSTRU: Mat. și seara: Canalia.
COMEDIA: Mat. și seara: Omul cu mărfoaga.
ALHAMBRA: Mat. și seara: Văduva veselă.
SAVOY: Mat. și seara: Intrun ceas bun.
GIOCONDA: Mat. și seara: Femei... femei... femei.
T. MIC: Mat. și seara: Fiul meu d-l ministru.
MUNCĂ ȘI LUMINA: Mat.: Uneă; seara: Cumpăna inimii.
COLORADO: Relache.

Cinematografe

ARO: Prietenă de ocazie.
TICALA: Inimă de copil.
CAPITOL: Visul alb.
FANTASIO: Vremea cerbilă și jurnal.
TRIANON: Baia primăriei.
REGAL: Omul care se leagă cu foc.
FEMINA: Pat și Patachon, cavaleri veseli.
SELECT: Un cântec pentru tine.
A. R. P. A.: Noaptea fantastică.
CASANDRA: (str. Carol 11: Cenușăreasa și jurnal.
BULEVARD PALACE: Valea diavolului.
VICTORIA: Șuițete în furtună, jurnal și revistă.
ELYSEE: Ingerul întunericului, jurnal nou și trupă de revistă.
OMNIA: Gorgona, jurnal și revistă.
NISSA: Căpitanul Știx și trupă de revistă.
FRANKLIN: Singură pe lume, jurnal de război.
AIDA: Contele de monte Cristo, Serie II-a, revistă și jurnal.
AMERICAN: Contele de Monte Cristo (serial), jurnal și revistă.
CARMEN: Macarie și banda veselă și jurnal de război.
DICHIU: In taina nopții, jurnal și trupă de revistă.
FLORIDA: Patimi înăbușite, revistă și jurnal.
LIA: Două orfeline și jurnal nr. 36.
MARCONI: Au fost șase și trupă de revistă.
MARNA: Neapole sub sărutul focului, jurnal și trupă de revistă.
MILANO: Omul venit de pe mare, jurnal și trupă de revistă.
MIORITA: Neapole sub sărutul focului și jurnal.
MODEL: Spionaj din San Gotthard, jurnal O. N. C. și Ufa și trupă de revistă.
PACHE: (Mărășești 23): Mireasa circului, jurnal nr. 36 și trupă de revistă Dan Bosescu.
ROMA: Contele de Monte Cristo, jurnal nou și comentar de balet.
SPLENDID: Minciunile Baronului Münchhausen, trupă de revistă și jurnal de război nr. 35.
TOMIS: Cine pierde câștigă și jurnal.
VOLTA BUZEȘTI: Contele de Monte Cristo seria II-a, jurnal și revistă.
VEROU: Pat și Patachon în Hamlet și Odeia jurnal și trupă de revistă.
VOLGA: Nuiar în mocirlă și jurnal nr. 84.

RADIO

MIERCURI 5 IANUARIE 1944
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
13.30: Știrile serviciului german.
14.00: Radio-Jurnal.
RADIO ROMANIA ȘI POSTUL DACIA ROMANA
15.30: POSTA MILITARA RADIO.
16.10: Emisiune specială în limba rusă.
16.30: Închiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
17.57: Deschiderea emisiunii. Muzică variată (discuri).
RADIO ROMANIA
18.15: Jurnal în limba turcă.
RADIO BUCUREȘTI
18.15: Știrile serviciului german.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
18.30: Concert la două piane: Th. Sibicreanu și Jean Lucaci, acomp. de contrabas și baterie.
19.00: Orchestra Petrică Moțoi, voce: Aurelia Dănescu.
19.58: Radio-Jurnal.
20.00: Orchestra de cameră Radio, dir. de C. Bobescu, voce: Aria Florescu.
20.40: UNIVERSITATEA RADIO. Ideia găsi universale între popoare". Prof. G. Safronie: Thomas Morus și Utopia.
21.05: Fragmente din opere (disc.).
22.00: Radio-Jurnal; Sport.
22.20: Muzică variată ușoară (disc.).

JOI 6 IANUARIE 1944
RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI ȘI POSTUL DACIA ROMANA
7.55—8.00: ORA DIMINEȚII. — Deschiderea emisiunii; Radio-Jurnal; Concert de dimineață.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
12.45: Deschiderea emisiunii — Radio-Jurnal (informativ, agricol și cultural).
13.00: Orchestra Ștefan Rădulescu.
13.40: Prezentarea filmului european.
13.50: Știrile serviciului german.
14.30: Radio-Jurnal.
14.35: ORA RANITILOR: Orchestra Lucescarul, voce: D-ra Constanța Bănescu-Giugă.
RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI ȘI POSTUL DACIA ROMANA
15.30: POSTA MILITARA RADIO.
16.10: Emisiune specială în limba rusă.
16.30: Închiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
17.57: Deschiderea emisiunii — Muzică din filme (colecția de discuri U. F. A.).
RADIO ROMANIA
18.15: Jurnal în limba turcă.
RADIO BUCUREȘTI
18.15: Știrile serviciului german.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
18.30: Orchestra Ștefan Sfica.
19.15: Instrumente diferite (disc.).
19.58: Radio-Jurnal.
20.00: Muzica speior (discuri).
20.15: UNIVERSITATEA RADIO — Ovidiu Papadima: Romanul orășului București.
21.00: „Pustiul" de F. David — Orchestra Radio și Corul A. C. T. dirij. de Radu Botez, soliști: E. Poliviu, Consl. Atanasiu și Alex. Rădulescu.
22.00: Radio-Jurnal; Sport.
22.20: Muzică variată ușoară (disc.).
23.30: Închiderea emisiunii.

VINERI 7 IANUARIE 1944
RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI ȘI POSTUL DACIA ROMANA
7.55—8.00: ORA DIMINEȚII. Deschiderea emisiunii. Radio-Jurnal; Concert de dimineață.
RADIO ROMANIA RADIO BUCUREȘTI ȘI POSTUL DACIA ROMANA
12.45: Deschiderea emisiunii. Radio-Jurnal (informativ, agricol și cultural).
13.00: ORA OSTAȘEASCA ROMANO-GERMANA.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
13.30: Știrile serviciului german.
14.00: Radio-Jurnal.
14.15: PUBLICITATE.
14.30: ORA RANITILOR: I. Țarălungă Fănică Luca. II. Orchestra frații Stănescu, voce: Felicia Chircorian.
RADIO ROMANIA ȘI POSTUL DACIA ROMANA
15.30: POSTA MILITARA RADIO.
16.10: Emisiune specială în limba rusă.
16.30: Închiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
17.57: Deschiderea emisiunii. Muzică variată (discuri).
RADIO ROMANIA
18.15: Jurnal în limba turcă.
RADIO BUCUREȘTI
18.15: Știrile serviciului german.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
18.30: Concert la două piane: Th. Sibicreanu și Jean Lucaci, acomp. de contrabas și baterie.
19.00: Orchestra Petrică Moțoi, voce: Aurelia Dănescu.
19.58: Radio-Jurnal.
20.00: Orchestra de cameră Radio, dir. de C. Bobescu, voce: Aria Florescu.
20.40: UNIVERSITATEA RADIO. Ideia găsi universale între popoare". Prof. G. Safronie: Thomas Morus și Utopia.
21.05: Fragmente din opere (disc.).
22.00: Radio-Jurnal; Sport.
22.20: Muzică variată ușoară (disc.).

NOUL REGIM AL TĂIERII ANIMALELOR

D. general Ion Arbore, ministru subsecretar de stat al aprovizionării, a semnat următoarea decizie:

ART. 1. — Cu începere dela data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, se permite, atât pentru consumul intern cât și pentru exportul de carne, tăierea bovinelor, porcinelor și ovinelor de orice vârstă, sex și greutate, inclusiv viteii, purceii de lapte și mieii. Jupuirea porcilor se va face conform dispozițiunilor decretului-lege nr. 3703/1942.

ART. 2. — Consumul de carne proaspătă și conservată de bovine, porcine și ovine este liber în toate zilele săptămânii, iar numărul de animale ce se vor putea sacrifica se va fixa lunar de către subsecretariatul de stat al aprovizionării armatei și populației civile.

ART. 3. — Primăriile vor putea distribui carnea pe bază de bon de cartelă, atunci când cantitățile reduse de carne, impun această măsură.

ART. 4 — Proprietarii sau creșcătorii de vaci sunt obligați să declare la primăria locului unde se găsesc animalele, nașterea viteilor sau vițelelor.

ART. 5. — Primăriile, pe baza declarațiunii făcută potrivit art. 4 vor înscrie în registrul prevăzut de art. 2 al deciziei nr. 363 din 9 Iulie 1941, numele și pronumele proprietarului sau creșcătorului, sediul exploatării sau domiciliul proprietarului, sexul și semnalmentele animalului și data nașterii.

ART. 6. — Primăriile vor elibera proprietarului sau creșcătorului o adeverință, cuprinzând datele înscrise în registru.

În conformitate cu dispozițiunile art. 1 din jurnalul consiliului de miniștri nr. 845 din 1941, declarația și adeverința sunt scutite de orice taxe, impozite și timbre.

ART. 7. — Se abrogă dispozițiunile deciziilor nr. 363 din 9 Iulie 1941, nr. 520 din 3 Oct. 1941, nr. 572 din 7 Sept. 1942, nr. 1232 din 22 Iunie 1943, nr. 1339 din 12 August 1943 și nr. 1445 din 26 Nov. 1943, care sunt contrare prezentei decizii.

INFORMAȚII

De ziua Boboteză va avea loc la Studio ora 11 a. m. spectacol pentru copii cu piesa Zări albastre de d-nii Horia Oprescu și Ghiruțuță.

◆

Examenul pentru obținerea titlului de Inginer Agronom la Facultatea de Agronomie din București, începe Marți 12 Ianuarie 1944, ora 9 dimineața.

Înscrierile la acest examen fac până la 8 Ianuarie 1944.

Odată cu cererea de înscriere candidații vor depune la Secretariatul Facultății, cărțile de stagiu, lucrarea de diplomă și recipisa pentru plata taxei de examen.

Hărnicia sătencelor noastre

În urma apelului adresat țării de către d. Mareșal Ion Antonescu, sătencele au confecționat pentru ostașii de pe front, un număr de 38.953 efecte de îmbrăcăminte, pentru iarnă, dintre cari:

— 1.664 buc. flanele
— 3.311 buc. pouloverе
— 8.320 per mănuși
— 2.239 per. mănecuțe
— 1.835 buc. capișoane
— 17.859 per. ciorapi
— 700 per genunchiere

Toate aceste efecte au fost puse la dispoziția Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale.

SUCCESUL ZILEI
Visul ALB
CAPITOL PREZINTĂ AZI
OLLY HOLZMANN VOLKSBALLETT RETTY
CELEBRUL BALET PE GHIAȚĂ KARL SCHAFFER
Spectacolele încep la: 5—5.5—7.10—9.15

Un mare succes LA ARO
DELICIOASA Danielle DARRIEUX
Prietena de ocazie
(LA FEMME DISPARUE) REALIZAT DUPĂ O NUVELĂ A LUI MICHELINE DE BALLAC
Reprezentațiile în cep la: 3—5—7—9.
Cassa deschisă dela 10 dim.
1900

SPECTACOL GRANDIOS LA FANTASIO
Vivianne ROMANCE
VENERA DARBA (VENUS AVEUGLE)
Matineu ora 2-11 d m 3-5 7 9
Telefon 2.27.99

Cel mai mare succes al Capitalei!
TRIANON
Minunata filmulet colorat
FIKKENZELLER
BAIA PRIMĂRIEI
Reprezentațiile încep la orele: 1—3 7—9 Cassa deschisă dela 10 dimineața.
1900

Daruri de...

La Vulturul de Mare cu peștele în ghiare
Theodor Atanasiu & Co. S. A.
STR. BARATIEI 31 COLȚ CU. MOȘILOR

Dureri de cap!

Nici un cămin fără ASPIRIN
BAYER

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET
CALMEAZĂ IMEDIAT DURERILE DE CAP ȘI ORICE NEVRALGII
La FARMACII ȘI DROGUERII
NEVRARGYL 6 Rue Faubourg St Honoré PARIS

Ultima oră

Anglo-saxonii şi evreii jefuesc operele de artă italiene

Berlin, 5 (DNB). — „Deutscher Politischer Berichi" scrie: „Exchange Telegraph" publică o convorbire cu profesorul Amedeo Maiuri, vestitul cunoscător de artă italian şi cercetător al Pompeiului, privitoare la pagubele pe care invaziunea anglo-americană le-a pricinuit bunurilor de artă din Italia de Sud. Interviewul este un produs tipic al propagandei anglo-saxone. El a fost evident alcătuit cu scopul de a linişti pe amatorii de artă din lumea întreagă şi de a reduce la tăcere protestele, care s'au ridicat chiar şi în Statele Unite şi Marea Britanie împotriva actelor de vandalism ale conducerii de războiu anglo-americane în Italia de Sud.

Astfel interviewul face o lungă enumerare a acelor bunuri de artă sud-italiene care n'au fost vătămate. Nu se spune de pildă nici o vorbă despre numeroasele distrugeri de la Palermo sau Monserrat. Acolo unde trebue să se mărturisească stricăciuni, prezentate drept urmare a unor bombardamente, se denunţă ca fiind ale lui Mussolini. Judecând după forma interviewului, poate fi vorba aici cel mult de un rezumat al declaraţiunilor pe care le-a făcut în adevăr profesorul Maiuri. Aşa dar a fost publicat din cecace a spus el numai cecace s'a părut agenţiei „Exchange Telegraph" că ar servi vina aliaţilor.

Este discutabil dacă profesorul Maiuri a făcut aceste declaraţii. Dacă le-a făcut n'a cunoscut o stare de lucruri pe care o ştie foarte bine, care era cunoscută reprezentanţilor agenţiei „Exchange Telegraph" şi pe care acesta a căutat-o intenţionat savantului italian. Comorile de artă de la Monte Cassino, mai cu seamă preţioasa bibliotecă adăpostită acolo au fost salvate de trupele germane, cu primejdia vieţii lor, după ce artileria a început să-şi concentreze focul asupra acestei clădiri. Acum o lună şi jumătate aceste comori de artă au fost transportate la Roma şi au fost predate acolo, printr'un act solemn, autorităţilor Vaticanului de către un înalt ofiţer german. Autorităţile Vaticanului, în numele ordinului Benedictinilor au primit mulţumind valorile salvate de la Monte Cassino şi au orânduit păstrarea lor în castelul Sant'Angelo, o clădire extrateritorială, aparţinând Vaticanului. Această ştire dată de autorităţile militare germane a făcut la timpul ei o înconjurul lumii. Cu toate acestea agenţia „Exchange Telegraph" are îndrăsneala să repete minciuna că Germania a pus stăpânire pe comorile de artă de la Monte Cassino.

Dar din raportul agenţiei „Exchange" rezultă şi cu totul altceva. În el este din nou vorba de des pomenita „comisiune de cunoscători de artă americani în Italia", care actualmente este ocupată cu inventarierea tuturor operelor de artă din ţinuturile ocupate de aliaţi. Că aceşti cunoscători de artă nu sunt cercetători care îşi exercită activitatea lor de dragul ştiinţei şi din patimă nefolositoare lor pentru artă, ci că sunt de cele mai multe ori cumpărători evrei ai magazinelor de lucruri de artă londoneze şi new-yorkeze este fapt cunoscut.

După cum anunţă mai departe reportajul agenţiei „Exchange Telegraph" Herbert Lehman, preşedintele UNRRA-ului şi alţi mari colecţionari evrei din Statele Unite au putut să cumpere astfel multe din cunoscutele opere de artă. Deasemenea muzeul de artă Metropolitan din New-York şi-a completat în acest chip colecţia. Reportajul lui „Exchange Telegraph" nu mai lasă deci nici o îndoială asupra faptului că în Italia de Sud încercă să febril o mulţime de colecţionari de artă evrei, aflători la trupele de invazie anglo-americane. Că se amestecă numele unui savant de seamă ca profesorul Maiuri, în această jefuire neruşinată, este un fapt care ar trebui să zguduie adânc pe iubitorii de artă din toate ţările.

Ratificarea tratatului dintre gaulişti şi ţările Levantului

Mersina, 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

După cum anunţă radio Tunis, tratatul dintre Siria, Liban şi gaulliştii a fost ratificat Luni, la Beyruth.

Se reaminteşte că acest tratat a fost încheiat la Damasc la 23 Decembrie 1943.

*

Mersina, 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." comunică:

Înainte de plecarea din Beyruth spre Cairo, preşedintele consiliului libanez, Riad Es Soth, a făcut o declaraţie în care a subliniat că Libanul este gata să colaboreze cu ţările arabe, pe orice bază, cu condiţia însă ca neutralitatea lui să rămână intactă.

Din acest punct de vedere, politica Libanului ar fi identică cu cea a Siriei.

Germania livrează Turciei autobuze pentru Ankara

Ankara, 5 (Europapress). — Ziarul „Ulus" anunţă că Miercuri au sosit 30 autobuze germane în capitala Turciei.

Ziarul subliniază că aceste autobuze furnizate de Germania vor uşura cu mult circulaţia oraşului, deoarece autobuzele de cari dispune capitala Turciei momentan sunt învechite şi numărul lor e insuficient.

Teritoriul bulgar bombardat de aviaţia inamică

— Mai multe legaţii îşi vor muta reşedinţa din Sofia —

Sofia, 5 (Europapress). — Statul major bulgar al armatei a dat următorul comunicat privitor la atacul aerian al aliaţilor de Marţi:

Avioane inamice au zburat Marţi după amiază asupra teriteriului regatului bulgar, aruncând bombe asupra unor localităţi.

Populaţia civilă a avut pierderi. Au fost lovite de bombe o şcoală şi un spital.

Sofia, 5 (Europapress). — În urma puternicilor atacuri aeriene asupra capitalei bulgare, legaţia turcă şi-a mutat sediul în localitatea Ciamkurie, situată la 60 km. spre sud de Sofia.

După cum se afirmă, şi o serie de alte legaţii a hotărât să-şi mute sediile în diferite localităţi din zonpiercea oraşului Sofia.

ATAC AERIAN ASUPRA ORAŞULUI SPLIT

Zagreb, 5 (Europapress). — Avioane engleze şi americane au întreprins Luni un nou atac contra oraşului-port Split de pe coasta dalmatină. N'au fost lovite obiecte militare sau instalaţii din port, dar în schimb au fost distruse biserica parohială, palatul istoric al episcopiei şi numeroase case de locuit.

Numărul victimelor din sânul populaţiei civile încă n'a putut fi stabilit, deoarece încă nu s'a început cu lucrările de curăţire.

*

Stockholm, 5 (Europapress). — *Un avion american de bombardament tip „Liberator" a fost nevoit să aterisezе forţat Marţi după masă în Suedia de Sud. Cei zece membri ai echipajului au fost internaţi.*

Arestarea unui general partizan al lui Badoglio

—El se ascunsese într'o mânăstire travestit în călugăr—

Roma, 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite: Generalul Caracciolo di Feroleto, care a jucat un rol de seamă în trădarea comisă de Badoglio şi de fostul rege, a fost arestat de poliţia italiană într'o mânăstire franciscană din Roma unde se ascundea sub falsul nume de fratele Mario Salpelli.

Arestarea s'a făcut în urma denunţului unui preot, care suspectă pe falsul călugăr.

Generalul Caracciolo di Feroleto va fi tradus în faţa tribunalului special sub învinuirea între altele a dispariţiei întregului echipament al unei armate italiene, ce se afla în cursul lunei Iulie 1943 sub comanda sa.

ÎNTĂRIREA GARZII NAŢIONALE

Roma, 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Generalul Renato Ricci, comandantul gărzii naţionale republicane, a încorporat Marţi pe foştii poliţişti coloniali africani în noua gardă naţională fascistă.

Măsura a fost luată în ultima reuniune a consiliului de miniştri.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

◆ **NUMARUL** viitor al ziarului nostru apare Sâmbătă, la orele obişnuite.

◆ **UNUL DINTRE CELE MAI ORIBILE PROCESE DE TRADARE**, cunoscute de istorie, va începe la 8 Ianuarie: este vorba de foştii membri ai marelui consiliu fascist cari nu l-au trădat numai pe Mussolini, dar cari au prăbuşit Italia.

Procesul se va judeca la Verona şi în el sunt implicaţi 19 căpetenii fasciste, mai toţi foşti miniştri şi creaturi ale Ducelui, oameni cărora Mussolini le-a dat încrederea sa şi le-a împărţit, din plin, onoruri şi demnităţi.

Ceecace a fost grav şi ignobil în trădarea acestor oameni, n'a fost faptul că, la un moment dat, ei n'au mai fost de acord cu politica lui Mussolini. Deosebiri de vederi se pot produce oricând chiar între stegarii aceleeaşi idei. Votând însă împotriva Ducelui şi cerându-i să se retragă dela guvernare, aceşti membri ai consiliului fascist n'au făcut-o din propria lor convingere, în interesul fascismului şi al Italiei. Ei n'au ascultat decât de cuvântul de ordine al forţelor oculte aliate cu inamicul şi, în momentul în care votau în contra lui Mussolini, ei ştiau că Italia va capitula. Trădarea era făcută pentruca ei personal să-se pună la adăpost de orice sancţiune, dobândind clemenţa inamicului. Aici stă infamia: Mussolini să poată fi arestat, predat inamicului şi să ispăşească pentru toţi, iar foştii beneficiari ai fascismului să se salveze.

Procesul constitue o înaltă lecţie de moralitate naţională şi universală şi este bine că e făcut tocmai în aceste momente. Italia n'a câştigat nimic de pe urma acestei mizere trădări, din contră a fost prăbuşită într'o catastrofă în care se sbate azi şi din care tot Mussolini o va scoate.

◆ *IN DESACORDUL* jugoslav a apărut şi vocea generalului Mihailovici. De astă dată însă alături de glasul regelui Petru, generalul s'a adresat opiniei publice americane şi a atacat pe Tito, acuzând în acelaş timp şi propaganda engleză care răspândeşte fel de fel de basme şi minciuni despre regele Petru.

Poate că atitudinea generalului faţă de Tito este justificată, dacă ţinem seama şi de antecedentele nu tocmai onorabile ale noului „mareşal" din munţii Serbiei. Un săptămânal sârb ne dă câteva informaţii: Tito, care de fapt se numeşte Iosip Broz a atacat în Februarie 1933, cu doi complici, o patrulă de jandarmi. Acelaş Broz a mai falsificat 733 bilete de 50 dinari jugoslavi. A conspirat împotriva regelui Alexandru. Suficient pentru un aliat al lui Stalin...

◆ **DIN CAND IN CAND**, oamenii care veghiază cu nemărginită grijă şi bunătate la viitorul Europei, emit soluţii şi păreri. După câtva timp autorii soluţiilor îşi găsesc singuri defectele şi discuţia continuă solemn, inutil şi plictisitor.

Federalizarea continentului nostru este o idee de care acestui binevoitori nu vor să se despartă de loc. Un profesor dela un institut oarecare ne face cunoscut că a găsit obiecţiuni ce se pot ridica împotriva unei uniuni a ţărilor dela graniţa apuseană a Rusiei.

Dela înălţimea catedrei, profesorul desbate cu calm şi în abstract chestiuni de viaţă şi de moarte pentru popoarele dela „graniţa apuseană a Rusiei". Principalul este că discuţia continuă.

◆ *PRIMUL MINISTRU polonez în exil, Nicolayczik, a declarat, într'un interviu acordat ziarului „News Chronicle", că Polonia este gata să colaboreze cu Uniunea Sovietelor şi să dea ajutorul ei militar armatei roşii, de îndată ce aceasta s'ar apropia de teritoriul polonez, dar că până azi nu s'a înregistrat nici un gest semnificativ din partea Rusiei, în sprijinul unei astfel de colaborări.*

Moscova n'a invitat până acum Polonia să adere la pactul ceho-rus, iar pe dealtă parte nici problema graniţelor Poloniei n'a fost rezolvată. Nicolayczik a precizat că o alianţă a Poloniei cu Rusia nu s'ar putea încheia decât ţinând seama de pactul anglo-polonez în vigoare.

Polonia se oferă Rusiei, cu toate ofensele la care-a supus-o bolşevismul, dar Stalin rămâne indiferent la toate aceste oferte, pentru simplul motiv că nu se gândeşte să respecte integritatea statului polonez. Rusia a precizat că înţelege să anexeze mai mult de jumătate din Polonia şi să dispună cum crea de rest printr'un guvern afiliat Sovietelor. Ce rezultă are atunci de alianţa guvernului emigrant dela Londra?

Şi cu toate garanţiile pe care Anglia le-a dat Poloniei, cu toate că Polonia s'a sacrificat pentru războiul Marei Britanii, nimeni nu îndrăzneşte să se opună foamei teritoriale a colosului slavo-bolşevic. Anglia nu dă nici un răspuns continuelor intervenţii ale guvernului refugiat polonez, iar Statele-Unite stăruesc acum Polonia să se înţeleagă cu Rusia, întrucât Charta Atlanticului nu i se poate aplica.

Dacă principiile de libertate şi independenţă proclamate de Charta Atlanticului nu sunt valabile pentru Polonia, atunci pe cine altcineva pot să apere ele? Adevărul e că la mijloc nu e decât o farsă: libertatea micilor popoare nu trăeşte şi nu va fi respectată decât pe hârtie. Puterile anglo-saxone nu vor avea niciodată curajul să îndispună Rusia şi să pună în primejdie o alianţă, de dragul independenţei Poloniei sau altui stat european. E tristă situaţia Poloniei, dar poate servi ca lecţie tuturor.

◆ **AZI FIIND** ajunul Bobotezei, toate spectacolele sunt suspendate.

AVIAŢIA GERMANĂ

Mecanicul unui grup de avi[oane] [...] ofiţer ca cel din figura noas[tră] [...] orice împrejurare (...)

Situaţia frontului de E văzută la Berli

— Strategia germană începe să devină mai mult stăpâna câmpului de lupt

Berlin, 5 (prin telefon de la corespondentul nostru particular). — Bine informatul ziar berlinez „Deutsche Allgemeine Zeitung" publică azi dimineaţă un comentar asupra situaţiei militare în Răsărit, cu ocazia împlinirii a unei jumătăţi de an dela începerea ofensivei ruseşti dela 5 Iulie 1943.

Ziarul constată că în noaptea de Crăciun, această luptă a intrat într'o nouă fază. În spaţiul dela vest de Kiev, bolşevicii concentrară un număr neobişnuit de divizii de infanterie şi de brigade de tancuri, cu care au dat o lovitură masivă. În cele aproape două săptămâni de luptă intenţiile ofensive ale inamicului s'au precizat absolut limpede. Având în vedere sensibilitatea acestui sector de luptă, ca şi importanţa sa, atât pentru centrul cât şi pentru sudul frontului, era de aşteptat ca exact în acest punct sovieticii să facă a doua oară încercarea de a învălui printr'o mişcare uriaşă, frontul german din cotul Niprului, printr'o adâncă pătrundere în flanc.

Noua bătălie dela vest de Kiev, durează acum de 12 zile. În ultimele două zile s'a putut deja observa cum abila strategie germană sprijinită pe folosirea perfectă a trupelor deja aflate în luptă şi a rezervelor noui aduse, începe să devină tot mai mult stăpâna câmpului de luptă.

Ruinele oraşului Vitebsk marchează şi doilea punct de greutate al bătăliei, şi anume cel nordic. Aşa cum adaogă ziarul, luptele din spaţiul de la Vitebsk nu au nici pe departe importanţa strategică a celora din regiunea Jitomir. La Vitebsk, frontul a rămas de săptămâni întregi cam tot pe aceleaşi locuri.

UN RAZBOI DE DISTRUGERE

Ziarul „Berliner Boersenzeitung" de azi dimineaţă, ale cărui legături cu ministerul de externe german sunt cunoscute, publică un interesant articol de fond asupra caracterului actual al războiului, care devine tot mai mult un războiu de distrugere. Istoricul viitor va putea cerceta cu interes cauzele cari au adus o atât de radicală schimbare a conducerii războiului şi a metodelor de luptă.

Conducerea războiului este totdeauna produsul poziţiei spirituale generale a unei epoci. Oridecâteori s'au dus până acum războaie în Europa, ele au fost motivate de schimbări de graniţă, sau de urmărirea unor avantaje economice. În fond însă, fiecare stat a respectat existenţa celuilalt, pornind dela un obscur sentiment de comunitate economică şi spirituală. Năvălirile marilor armate venite din afara Europei, Hunii, Arabii, Mongolii şi Turcii de altă dată, au adus timpuri grele pentru popoarele Europei şi le-au făcut să lupte secole întregi. Atacurile acestora nu au avut însă caracterul unui atac concentrat al unei mase cari trebue să-şi susţină aceasta.

Lupta hotărâtoare nu a devenit posibilă prin faptul că în veacurilor, lumea a sonă s'a rupt de cultura europeană.

Un alt element nou faptul că iudovimea s'a ideile umanitare în sv ei şi propagând ideia ţii, şi-a deschis drum economică şi politică. ar fi cauzele, în fata indiscutabil al existenţa boiului de distrugere metodelor de distrugere este de inamic, Germania vede azi silită să aplice aceleaşi metode.

Pregătiri sovietice la Kerci

Berlin, 5 (Europapress). — Mişcările de trupe şi pregătirile de debarcare ale sovieticilor în sectorul Kerci lasă să se tragă concluzia, după cum se declară din sursă militară germană, că conducerea sovietică intenţionează că reia în curând atacurile.

Actualmente nu s'au primit ştiri despre o activitate mai importantă în sectorul trecerilor spre Crimea. Şi aviaţia germană a intrat în ultimul timp la activitate. Avioanele germane de luptă au atacat mişcările de trupe şi poziţiile sovietice din sectorul Kerci precum şi dela trecerile Siwaş, lovind strând succese.

Trupele jugoslave trec de partea lui Tito

Zürich, 5 (Europapress). — Corespondentul londonez al ziarului „Tat" scrie că foarte caracteristică pentru situaţia actuală confuză jugoslavă este ştirea primită din Cairo, conform căreia 55 ofiţeri şi 500 soldaţi din mica armată regală jugoslavă din Orient au înştiinţat autorităţile britanice că nu mai recunosc guvernul jugoslav din Cairo şi doresc să lupte în armata naţională eliberatoare a lui Tito.

După cum se află din sursele apropiate de partizani, forurile competente britanice ar fi corespuns acestei dorinţe. Acest incident este cu atât mai interesant deoarece numai un mic număr de trupe jugoslave s'au luptat în timpul său în Orientul central.

Grelele pierderi suferite de marina anglo-americană

Berlin, 5 (Europapress). — Agenţia Europapress află Marţi seara amănunte cu privire la pierderile grele suferite de flota britanică de distrugătoare în ultimele zile. Cu câteva ore înainte de începerea noului an, un submarin german a torpilat în golful Biskaya un distrugător care s'a scufundat încă înainte de miezul nopţii. Câteva ore mai târziu, un grup mai mare de submarine britanice s'au întâlnit din nou cu două formaţiuni britanice de distrugătoare. În amurg au început atacul. Trei distrugătoare britanice au fost distruse încă înainte de lăsarea nopţii.

Unul fiind lovit de o torpilă, s'a răsturnat, iar altul s'a scufundat în urma mai multor torpile cari au provocat explozia bombelor de pe vas cari au fost luate pentru combaterea submarinelor germane. Un alt distrugător a sărit în aer în urma mai multor lovituri în plin şi s'a scufundat imediat.

DISTRUGATOARE AMERICANE SCUFUNDATE

Washington, 5 (Europapress). — Ministerul marinei a comunicat Marţi seara pierderea distrugătoarelor americane „Turner" şi „Leary". Distrugătorul „Turner" face din cele mai moderne de această clasă, este care s'a scufundat Lan Sandy Hock în apropiere de New-York. Distrugătorul „Leary", de 1090 tone, construit, s'a scufundat deasemenea Luni în Atlantic.

Lupte înverşunate pe frontul italian

—Apărarea germană provoacă pierderi grave trupelor aliate—

Geneva, 5 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „D. N. B." transmite:

Se află din Londra că corespondentul militar al revistei săptămânale engleze „News Review" caracterizează luptele dela frontul italian, spunând că ...şi de zi se duc lupte înverşunate, în cursul cărora soldaţii noştri sunt sfâşiecaţi în bucăţi de obuzele inamice, în timp ce cei ce scapă de grădina de obuze ruse află mai aproape de Roma decât cu câţiva metri".

„Apărarea germană ne provoacă pierderi grele, căci la toate încercările noastre de a înainta, nerăbdătorul Kesselring răspunde printr'o ofensivă sălbatică, angajând în astfel de lupte trupe de infanterie şi bătând foc atât de temutul tun calibru 6,7 cm.

Tipografia Societăţii Anonime „Universul Dacor şi ...